Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI. Seria II-a Nr. 2019 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 28 octombrie 1955

Tineri muncitori de pe ogoarele patriei!

Timpul este înaintat. Muncile agricole de toamnă sînt în întîrziere. Folosiţi cu chibzuinţă fiecare oră, fiecare zi prielnică de muncă, folosiţi întreaga capacitate de lucru a tractoarelor, maşinilor agricole şi atelajelor pentru a termina cît mai de grabă recoltatul culturilor şi însămînţările de toamnă, pentru a executa arături adînci pe toate suprafeţele ce trebuie însămînţate în primăvara viitoare!

COMUNICAT

In zilele de 25-26 octombrie a.c. a avut loc a 3-a şedinţă Plenară a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor. Plenara a dezbătut sarcinile actuale ale U.T.M. cu privire la mobilizarea tineretului în vederea întîmpinării celui de al 2-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, îmbunătăţirea muncii Uniunii Tineretului Muncitor în selecţionarea, creşterea şi repartizarea cadrelor, activitatea Uniunii Tineretului Muncitor în domeniul muncii politice, culturale şi sportive de masă în rîndul tineretului de la sate şi darea de seamă cu privire la activitatea delegaţiei tineretului din Republica Populară Romînă la cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Varşovia. Plenara a adoptat hotărîri corespunzătoare în problemele discutate.

La Plenară au participat tov. Iosif Chişinevschi, membru în Biroul Politic, secretar al C.C. al P.M.R. şi tov. Ion Fazekaş, secretar al C. C. al P. M. R.

La şedinţa Plenară au mai participat: reprezentanţi ai Ministerului Culturii, Ministerului Invăţămîntului, Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, C.C.F.S., Direcţiei Generale a Radio-Difuziunii Romîne, Uniunii Scriitorilor şi Uniunii Compozitorilor.

La încheierea şedinţei Plenare a luat cuvîntul tov. Iosif Chişinevschi membru în Biroul Politic şi secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

Toate materiile predate în şcoală sînt importante

VISUL MULTOR TINERI aflaţi pe băncile şcolii este de a înfăptui lucruri deosebite, de a desfăşura o activitate creatoare, inovatoare, în folosul patriei dragi, devenind specialişti într-un anumit domeniu, muncitori cu o înaltă calificare şi pregătire culturală, tehnicieni, arhitecţi, constructori, medici, agronomi etc. Sînt visuri îndrăzneţe, dar care pot fi realizate printr-o muncă perseverentă. Elevii ştiu bine acest lucru şi caută să studieze cît mai mult pentru a căpăta cunoştinţe profunde la toate materiile, deoarece fiecare din acestea are un rol important în pregătirea lor.

E imposibil să te descurci bine în munca profesională dacă ai goluri în pregătirea ta generală, dacă ai învăţat unilateral. Este foarte important, de pildă, să cunoaştem matematica sau ştiinţele fizico-chimice, pentru că ele stau la baza tuturor ştiinţelor tehnice şi a numeroaselor meserii. Fie că vrem să lucrăm pe un şantier sau la un strung automat, fie că dorim să devenim neînfricaţi cuceritori ai înălţimilor sau navigatori pe nesfîrşitele întinderi înspumate ale mărilor, trebuie să ştim să ne descurcăm uşor în operaţiuni aritmetice, trigonometrice şi geometrice, să cunoaştem principiile rezistenţei materialelor sau rezultatele combinării a două elemente. Tot atît de important este să studiezi limba şi literatura romînă, ştiinţele naturii, istoria sau geografia. Exprimarea corectă atît în scris cît şi în vorbire, cunoaşterea tezaurului culturii romîneşti clasice şi contemporane, formarea concepţiei juste despre viaţă, înţelegerea fenomenelor naturii şi a evoluţiei societăţii sînt deopotrivă de necesare şi pentru un tînăr care se pregăteşte să devină oţelar sau petrolist, textilist sau constructor, cît şi pentru cel care va deveni învăţător, profesor sau lucrător în aparatul de stat.

Fiecare materie îşi are rostul său în formarea multilaterală a tinerilor care se află pe băncile şcolii. In înţelegerea acestui adevăr evident de către fiecare elev, organizaţiile U.T.M. au un rol deosebit. Acolo unde acestea şi-au axat activitatea pe sprijinirea bunei desfăşurări a procesului instructiv-educativ, iniţiind acţiuni menite să dezvolte dragostea şi interesul pentru toate materiile, rezultatele au fost remarcabile. De exemplu, la Şcoala medie de 10 ani nr. 2 din Ploeşti, există un cerc de literatură cu o tradiţie frumoasă şi o bogată activitate. In cadrul acestuia, multe eleve au învăţat cum să studieze şi să aprecieze o operă literară, s-au putut prezenta foarte bine pregătite la orele de limba romînă şi au absolvit clasa în majoritate cu media 5; asemenea metode se folosesc şi pentru dezvoltarea interesului elevilor faţă de celelalte obiecte.

Din păcate însă, nu toţi elevii sînt pe deplin convinşi de necesitatea studierii cu aceeaşi seriozitate a tuturor materiilor. Pe motiv că şi-au ales de pe acum „ramura în care vor să se specializeze", ei neglijează materiile pe care le consideră ca neavînd legătură cu viitoarea lor profesiune. Aşa se face că unii elevi buni la fizică şi matematici sînt „certaţi" cu limba şi literatura romînă, sau invers, cei cu preocupări literare n-o prea scot la capăt cu matematicile. Aceştia trebuie ajutaţi să înţeleagă că este bine să se hotărască asupra drumului pe care-l vor urma şi să se pregătească cu deosebire pentru acesta, dar să nu neglijeze însuşirea celorlalte discipline necesare formării unei culturii generale.

In procesul de formare a elevilor, dăunătoare este şi aşa-zisa categorisire a materiilor în principale şi „dexterităţi" — considerate fără importanţă. In ultima categorie sînt trecute deobicei educaţia fizică, desenul, muzica etc. Unii elevi consideră aceste ore drept timp în care fiecare poate face ce vrea, fără să fie atent la explicaţiile profesorului, împiedicînd atît desfăşurarea normală a lecţiilor cît şi propria lor formare. Incălcînd în mod grosolan disciplina şcolară, unii dintre ei pleacă de la ore, iar alţii, deşi rămîn, sînt ca şi absenţi şi prin inactivitatea lor sau prin glume proaste şi obrăznicii tulbură buna desfăşurare a orelor de clasă. Elevii Ionescu Cristea, Drăgan Dumitru, Niculescu C. Gabriel şi Ghiţu Gheorghe din clasa a X-a B a Şcolii medii de 10 ani nr. 7 băieţi din Bucureşti sînt bine cunoscuţi, din păcate, pentru astfel de isprăvi. De altfel, chiar unele cadre U.T.M. socotesc orele de desen şi educaţie fizică drept timp potrivit pentru a-şi îndeplini anumite sarcini de organizaţie ca întocmirea diferitelor liste, situaţii statistice, scrierea de articole pentru gazeta de perete şi cîte altele.

Dar, orice profesie ne-am alege, pentru a obţine rezultate care să ne bucure trebuie să fim sănătoşi, plini de vigoare, cu nervii şi muşchii oţeliţi, iar fortificarea organismului, agilitatea în mişcări, rezistenţa la eforturi, nu se capătă dintr-odată. Pentru toate acestea e nevoie de un îndelungat antrenament, făcut în mod ştiinţific şi metodic, care se poate realiza în orele de educaţie fizică şi sport. In multe şcoli, organizaţiile U.T.M. sprijină cadrele didactice în organizarea bunei desfăşurări a activităţii sportive, ştiind că prin aceasta contribuie în mod direct la înfăptuirea educaţiei comuniste a tineretului. In clasa a IX-a A de la Şcoala medie de 10 ani nr. 21 fete din Bucureşti, orele de educaţie fizică sînt aşteptate cu nerăbdare şi folosite din plin în scopul dezvoltării normale a organismului, a forţei, a perseverenţei, curajului, iniţiativei şi spiritului de colectiv.

Organizaţiile U.T.M. din şcoli sînt chemate să sprijine activitatea cadrelor didactice, să educe la elevi dragostea şi interesul pentru toate materiile, să-i facă pe aceştia să acorde o atenţie mare tuturor orelor de clasă. Manifestările de subapreciere a unor materii trebuie combătute cu toată energia şi să nu mai fie trecute cu vederea cu nici un preţ. Există destule mijloace pentru a realiza aceasta. Dacă se va folosi ajutorul colectivului de elevi care să ia atitudine împotriva celor ce absentează sau se ţin de năzbîtii în loc să participe la buna desfăşurare a orelor, fără îndoială că aceştia îşi vor înţelege greşeala şi vor renunţa la atitudinea lor. Este bine ca în adunările U.T.M. să se combată cu hotărîre toate actele de indisciplină, să se publice la gazeta de perete caricaturi sau articole satirice care să determine pe elevi să înţeleagă în mod just rostul însuşirii fiecărei materii. Să se organizeze în orele de activitate educativă discuţii despre orice materie care nu se bucură de atenţia cuvenită. Invitarea unor specialişti, a unor muncitori înaintaţi, ei înşişi studenţi sau elevi ai unei şcoli serale, ingineri, tehnicieni, medici sau arhitecţi, care să vorbească elevilor convingător şi concret despre cît de mult i-a ajutat în pregătirea lor însuşirea tuturor celor predate în şcoala medie, este o altă metodă ce poate trezi interesul elevilor pentru studierea conştiincioasă a fiecărei materii.

Preocupîndu-se îndeaproape de aceste probleme, venind cu unele iniţiative interesante — care să ducă la dezvoltarea dragostei elevilor faţă de materiile cărora în prezent li se dă o mai mică atenţie—organizaţiile U.T.M. vor putea obţine succese însemnate, vor aduce o contribuţie mai serioasă la educarea comunistă a tineretului, la pregătirea lui multilaterală.

În cinstea Congresului partidului

Angajamente însemnate

In rîndul oţelarilor şi furnaliştilor de la combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara îşi desfăşoară activitatea numeroşi tineri organizaţi în 142 de brigăzi de tineret. Brigăzile de tineri din sectorul oţelărie, care lucrează la cuptoarele Siemens Martin s-au angajat să cinstească cel de al 2-lea Congres al partidului, dînd peste planul anual 4.000 tone de oţel, adică 8 trenuri a cîte 50 vagoane fiecare. De asemenea, tinerii din brigăzile care lucrează la furnalul tineretului au hotărît să dea peste planul anual, pînă în ziua deschiderii Congresului, 150 tone de fontă. Angajamentele brigăzilor de tineret prevăd de asemenea încărcarea în vagoane prin muncă voluntară a 1000 tone de fontă, precum şi colectarea a peste 300.000 kg. de fier vechi.

Pentru a sprijini pe tinerii siderurgişti la îndeplinirea angajamentelor luate, brigăzile de tineret de la mina de fier Teliuc, au hotărît să extragă şi să trimită furnalelor, peste plan, 700 tone de minereu, iar tinerii mineri de la mina Ghelar vor extrage şi trimite furnalelor de la combinatul siderurgic Hunedoara mai mult de 300 tone minereu de fier.

Au cules la timp porumbul

BAIA-MARE (de la corespondentul nostru). — In întîmpinarea Congresului partidului, ţăranii muncitori din comuna Căpleni, raionul Carei, şi-au intensificat eforturile în vederea culesului la timp al porumbului. Puţine hectare au mai rămas necoltate pînă în prezent. Traducînd în fapte învăţămintele inginerilor şi tehnicienilor agronomi, ţăranii muncitori au reuşit ca şi în anul acesta să obţină recolte bogate de porumb. Dacă anul trecut media era de 2.000 kg. porumb boabe la hectar, anul acesta ea s-a ridicat la 3.500 kg. Printre cei care au folosit însămînţatul în cuiburi aşezate în pătrat, prăşitul de trei-patru ori, copilitul şi polenizarea artificială a porumbului, se găsesc şi ţăranii muncitori Bongar Desideriu, care a cules 5.600 kg. ştiuleţi şi Iosif Gosner cu 4.900 kg. ştiuleţi.

Însămînţări peste plan

In toamna aceasta în regiunea Suceava suprafeţele însămînţate cu cereale cresc mult. Numai cu grîu de toamnă vor fi însămînţate cu peste 8.400 ha. mai mult decît în anul trecut. Pînă acum, în regiune s-au însămînţat 69 la sută din suprafeţele planificate pentru a fi cultivate cu cereale de toamnă. In frunte se află raionul Dorohoi care a însămînţat 80 la sută din suprafeţele planificate, raioanele Rădăuţi şi Săveni cu peste 75 la sută.

Printre gospodăriile colective care au luptat ca în cinstea Congresului partidului să termine însămînţările sînt şi cele din Brăeşti şi Popeni, raionul Dorohoi, Cristeşti, Nicşeni şi Dacia din raionul Botoşani, Romîneşti şi Băbiceni, raionul Truşeşti, Crasnaleuca, raionul Darabani şi altele.

(Agerpres)

La o linie ferată a tineretului

Brigadierii de la Tîrgu-Jiu—Tismana, în cinstea Congresului partidului s-au angajat ca la 7 Noiembrie pe traseul lor să treacă primul tren

Tismana de o parte şi de alta împrejmuită cu păduri. Sînt păduri în care omul n-a călcat încă şi copaci pe care nu-i poţi cuprinde cu patru braţe.

La poalele Tismanei am auzit zilele acestea un cîntec ale cărui cuvinte, înjghebate de brigadieri, actualizează nu numai o melodie, dar şi simţămintele şi fapte eroice, din vremea neuitatului şantier Bumbeşti-Livezeni.

Din nou răsună valea
De tineresc avînt,
Din Jiu pîn-la Tismana
S-aude-al nostru cînt.
Şi-n ritm de tîrnăcoape
Deschidem astăzi cale
Trenurilor ce mîine
Vor alerga pe vale.

Intr-adevăr în asemenea ritm se construieşte calea ferată forestieră magistrală Tg. Jiu-Tismana. Pe 40 de km. în faţă îi stau obstacol — păduri, văi şi ape. Dar nu-i nimic. Prin păduri s-a făcut loc de trecere, în văi s-au turnat zeci de mii de tone de pămînt, iar peste ape s-au ridicat nemuritoare poduri din beton.

Totul aici, absolut totul, e construit de tineri —de 16 şi de 25 de ani. Găseşti aici activişti, muncitori, ţărani şi învăţători. Atraşi de şantier cu o forţă irezistibilă, ei au înfăptuit ca prin minune, în mai puţin de 6 luni, o cale ferată.

La 7 Noiembrie pe aici va trece primul tren forestier — iată angajamentul solemn al brigadierilor, luat în cinstea Congresului partidului. Nu mai e mult pînă la 7 Noiembrie, dar e mult mai puţin pînă să fie gata în totul calea ferată.

Aşa încît, în curînd C.F.R.-ul va trebui să introducă în mersul trenurilor un nou itinerariu: Tg. Jiu-Tismana.

Numai atunci, prietene Ţuţul, vei merge la Bucureşti să-ţi vezi iubita. Pînă atunci nu mergi, pînă atunci nu vrei să mergi. Pînă atunci mai trebuie ca mii de tîrnăcoape să fie înfipte în pămînt, grinzi de cîte 20 tone ridicate de macarale la podul de peste Jiu, iar sute de metri de poză — de montat.

Ţuţui, un tînăr negricios, e unul dintre primii brigadieri care a înfipt tîrnăcopul în pămîntul şantierului.

O amintire fugară îi încreţeşte faţa: Ţuţui mic, numai de 9 ani, în clasa a II-a primară. Umblă zdrenţăros şi copiii fac haz pe socoteala lui: „Uite ţiganul", „a venit ţiganul", „aoleu, stai cu ţiganul în bancă!".

Dar în anii regimului nostru, Ţuţui a început să fie preţuit cu totul altfel: e maistru sondor.

Cînd s-a deschis şantierul la Cerna Jiu, băiatul a făcut Tanasiei — prietena sa, textilistă la fabrica „11 Iunie" din Găvana — propunerea să meargă acolo împreună. Fata i-a spus că dacă vrea el merge, dar chiar azi a fost propusă pentru o şcoală din Bucureşti şi tare ar dori să devină maistru.

Aşa că s-au angajat solemn să-şi scrie şi chiar se ţin de cuvînt.

Pe şantier Ţuţui a devenit repede fruntaş, adjunct de brigadă, apoi responsabil. De cîtva timp lucrează cu brigada la cel mai mare pod de aici, cunoscut de brigadieri sub numele de „pod-Jiu". De trei luni deţinea drapelul de brigadă fruntaşă — numai la 17 octombrie l-a pierdut. Pricina nu e decît normatorul Mihai, care, după părerea lui Ţuţui, se pricepe la calcule aşa cum se pricepe el să citească în stele.

Cu toate acestea, podul la care lucrează se înalţă astăzi maiestuos deasupra Jiului. La 4 metri sub nivelul apei s-a turnat chesonul, apoi fundaţiile şi pilele.

La turnarea celei de a patra pile, Jiul a ieşit din matcă, a năvălit furios şi a rupt gardul de apărare. Dimineaţa, la careu, toată brigada era îngrijorată de responsabil: ca un făcut Ţuţui dispăruse peste noapte.

La cererea secretarului comitetului U.T.M., Ciuvică Nicolae a luat provizoriu comanda brigăzii.

Toată noaptea Ţuţui privise ravagiile rîului. Cînd valurile furioase au smuls însă chiar gardul de apărare al pilei, băiatul s-a aruncat în Jiu şi a scos gardul la mal. Peste vreo oră brigada l-a găsit în apă, montînd din nou gardul de apărare.

Cea de a IV-a şi ultima pilă a podului Jiu s-a putut turna fără întîrziere. La careul de seară secretarul comitetului U.T.M., Ionescu, a primit raportul brigăzii I-a chiar de la Ţuţui. Şi fiindcă, prin muncă, Ţuţui legase prietenie cu secretarul, acesta, după careu, l-a întrebat:

— Umbli hoinar?

— Ce vrei, am avut o întîlnire!

GH. CÎRSTEA

DE-A LUNGUL CĂII FERATE Tg. Jiu—Tismana s-au ridicat mai bine de 150 poduri din beton. La sectorul Tismana, brigada a IV-a e formată numai din tineri între 16 şi 19 ani. Insuşi responsabilul brigăzii, Jurubescu Petre, n-are decît 18 ani. Folosind metoda Matarov, de turnare a prefabricatelor la locul de muncă, brigada a înălţat singură peste apele Cernei şi Jiului 12 poduri din beton.

MUNCA LA TERASAMENT, a fost cea mai grea. Calea ferată n-are linie dreaptă. Umplerea văilor cu pămînt, nivelarea dealurilor, cere o muncă uriaşă. Brigada a IV-a, condusă de tînărul Hadoş Ioan e prima pe şantier care şi-a terminat terasamentul pe o porţiune de 8 kilometri. Pe acest drum linia ferată a fost în întregime montată.

Noi aparate electrice

Zilele trecute, la fabrica „Electromagnetica" din Capitală a început să se fabrice noi aparate electrice: relee de protecţie.

Aceste aparate — fabricate pentru prima dată în ţară — servesc la automatizarea diferitelor sectoare de muncă, la protejarea şi asigurarea diferitelor uzine şi instalaţii electrice.

Ele au fost proiectate şi construite după un model sovietic de un colectiv de proiectanţi în frunte cu inginerul Duma Mario.

In fotografie: tînărul Georgescu Petre, de la atelierul de reglaj şi etalonare al secţiei de asamblare, lucrînd la reglarea noilor aparate electrice: releele de protecţie.

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

Urmînd pilda colectiviştilor

In raionul Caracal, ţăranii muncitori au depus eforturi sporite ca în cinstea Congresului partidului să termine cît mai degrabă însămînţările de toamnă. Pînă acum, s-a însămînţat cu grîu de toamnă, orz şi secară o suprafaţă de peste 32.000 ha. In toate gospodăriile agricole colective, precum şi în 15 întovărăşiri agricole din raion, însămînţările de toamnă au fost terminate. In comunele Cezieni, Preajba, Dobrosloveni şi Radomir însămînţările de toamnă au fost realizate pînă acum în procent de peste 90 la sută.

AŞA PROCEDEAZĂ COMSOMOLIŞTII

Bărbăţle

Trenul cu comsomolişti mergea spre pămînturile înţelenite. Kolea Cepovski, un tînăr de 17 ani, se împrieteni repede cu Ivan Skovorodko şi Nikolai Petricenko, care erau de prin părţile lui. In a 4-a sau a 5-a zi de călătorie, Skovorodko atinse întîmplător genunchiul lui Cepovski şi tresări de uimire.

— Ce-i asta, Kolea, îţi lipseşte un picior?

Cepovski se fîstîci şi răspunse:

— Imi lipsesc amîndouă...

In şcoala medie tehnică, Cepovski era cunoscut ca un elev bun, comunicativ şi cu dragoste de muncă. Nu se ştia acolo doar un lucru: că tînărului îi lipsesc picioarele. Nu le spusese niciodată aceasta tovarăşilor săi.

Astfel, prietenii săi descoperiră pe neaşteptate secretul lui Kolea. Skovorodko şi Petricenko hotărîră că trebuie să-l ajute acum cu grijă pe Kolea la fiecare pas.

Cepovski nu se temea de nimic mai mult, decît de compătimire. Dacă tovarăşii săi n-ar fi înţeles aceasta, el ar fi rupt prietenia cu ei. Dar Skovorodko şi Petricenko se dovediră a fi nişte prieteni adevăraţi, înţelegători. Şi ei se purtau cu Kolea ca şi cum el nu s-ar fi deosebit prin nimic de ei.

In îndepărtatul sovhoz „Astrahanski" de pe pămînturile înţelenite, tinerii sosiţi din Odessa găsiră o mare aşezare nouă cu zeci de case frumoase, cu electricitate, radioficare şi magazine.

Tractoristul-şef Paşa Surmilov îl ajută pe noul venit să stăpînească în scurt timp maşina şi Kolea deveni un conducător excelent. Nimeni din brigada a treia nu observă că tînărul tractorist n-are picioare.

Pămîntul nu se zvîntase încă, cînd Kolea Cepovski îşi conduse tractorul „DT-54" în stepă. El fu primul care începu să răstoarne brazda. De data aceasta însă n-avu noroc: într-o viroagă tractorul se împotmoli. Maşina putea să stea acolo toată ziua. Dar Ivan Skovorodko care ori presimţise că în ziua aceea Kolea va avea nevoie de ajutor, ori îl urmărise în taină, apăru imediat cu tractorul lui în viroaga cu pricina.

— Hai să te ajut!

Skovorodko este acum secretarul organizaţiei comsomoliste a brigăzii. Are multe griji şi Cepovski le pune pe toate la inimă. După schimb, tînărul se grăbeşte să-l ajute pe Ivan — să editeze „foaia de luptă". Acum Kolea şi tovarăşii săi s-au gîndit să înfiinţeze în brigadă un colectiv artistic de amatori şi în primul rînd să organizeze un cor.

— Ai să ne înveţi să cîntăm? — îl întreabă băieţii.

— O să mă străduiesc! Dar voi să mă învăţaţi să dansez!...

Kolea Cepovski le cere aceasta foarte serios. Este încredinţat că va dansa bine. El a reuşit doar să-şi învingă infirmitatea, să se întoarcă la muncă fără să se plîngă nimănui, fără să povestească măcar ce uriaşe eforturi a trebuit să depună.

Iată-l din nou pe frontul muncii. Kolea Cepovski este un minunat tovarăş şi un tractorist capabil! Deşi infirm, el a intrat din nou în rîndurile celor ce muncesc, pentru că a crescut într-o ţară în care bărbăţia a devenit o normă de conduită. El are în faţa lui o viaţă bogată şi o muncă frumoasă.

Galia şi-a făcut datoria

Intr-o zi dogoritoare de sfîrşit de vară, un grup de elevi strîngeau în căpiţe fînul, într-o vîlcea. Pe neaşteptate, cerul senin începu să se acopere de nori negri.

Elevii o porniră în fugă spre tabăra tractoriştilor. In curînd ploaia începu să răpăie cu putere.

Lumina unui fulger umplu încăperea şi imediat răsună bubuitul unui tunet puternic.

Pe grămada de fîn care se găsea într-un colţ începu să pîlpîie o flăcăruie. Văzînd limba de foc care lingea peretele, Galia Akimova se repezi spre uşă. Pe podea zăcea, cu faţa contractată de spasme, colegul ei Nikolai Rudakov.

Focul cuprinsese pereţii şi ajunsese la tavan. Tîrîndu-se pe podea, Galia se împiedică de trupul unei fete. Cuprinzîndu-şi prietena, ea o trase afară din încăpere. Apoi, înnăbuşindu-se din pricina fumului, acoperindu-şi ochii cu mîinile, se întoarse în casa al cărei acoperiş era în flăcări. Izbuti să o salveze şi pe Nina Tananakina. Galia îl tîrî apoi pe Kolia Rudakov afară, pe pămîntul ud.

Dar înăuntru, în casa arzîndă mai rămăsese un om. Galia se repezi în încăpere. O limbă de flacără o atinse, aprinzîndu-i rochia. Totuşi, ajutată de Vasili Lavruhin, un alt elev care tocmai îi venise în ajutor, ea izbuti să-l salveze şi pe acesta.

De-abia ţinîndu-se pe picioare, fata ieşi în ploaie. In urma ei acoperişul se nărui cu zgomot.

...Nikolai Rudakov continua să zacă în nesimţire. Lavruhin îşi aminti ce li se spusese la o lecţie de fizică: dacă un om a fost lovit de trăsnet, el trebuie acoperit cu pămînt. Nu aveau însă nici o lopată la îndemînă. Atunci Galia şi Vasili începură să adune în pumni pămînt ud...

Galia Akimova a primit pentru fapta ei vitejească, o diplomă de onoare a C.C. al Comsomolului.

Tînărul raţionalizator

Oleg Volnov a împlinit de curînd optsprezece ani. El a sărbătorit nu numai această dată, ci şi un alt eveniment de seamă din viaţa sa — primirea diplomei de onoare a C.C. al Comsomolului pentru succesele obţinute în domeniul raţionalizărilor.

Anul trecut, după absolvirea şcolii de zece ani, Oleg a intrat în secţia electrică a uzinei de freze din Gorki.

Odată, în timpul pauzei de prînz, şeful secţiei i-a adunat pe muncitori la colţul roşu

— Am primit o comandă urgentă din partea secţiei de maşini grele — a spus el. Trebuie să călim un angrenaj uriaş cu ajutorul curentului de înaltă frecvenţă, însă macaralele noastre nu pot ridica o asemenea piesă.

Dimineaţa, Oleg a adus în secţie o schiţă. El a propus să se instaleze la macara un dispozitiv suplimentar. Propunerea tînărului muncitor a fost încercată şi iată că macaraua a ridicat greutatea.

Anul acesta Oleg a făcut şase propuneri de raţionalizare. Comsomolistul Volnov ştie că nu sînt suficiente numai cunoştinţele din şcoală şi de aceea el urmăreşte cu interes tot ce se petrece în secţie, studiază literatura tehnică.

Un caracter dîrz

In primele zile ale campaniei de recoltare, între Dusia Meniailova, secretara organizaţiei de Comsomol din colhozul „Donul liniştit" şi Vasili Akimovici Borisov, preşedintele colhozului a avut loc o neînţelegere. Intr-o seară, Dusia se întorcea de pe un cîmp îndepărtat unde lucrau tractoriştii.

Lîngă tabăra de cîmp Dusia a fost oprită de fete.

Ele povestiră cum combinerii au pierderi mari la recoltarea secarei. In urma combinelor rămăseseră pe mirişte multe spice, pe alocuri grămezi întregi. Dar după cît se vede, nici brigadierul, nici ajutorul lui nu au dat nici o importanţă acestui fapt. Unul din ei a dispus chiar ca pe acest sector să fie lăsată să pască o turmă de oi, iar apoi cîmpul să fie arat.

Chiar în aceeaşi seară. Dusia îl căută pe preşedintele colhozului.

— Vasili Akimovici, cine a dat dispoziţia să fie arat cîmpul pe care au rămas atîtea spice? — întrebă Dusia.

— Despre ce e vorba? Borisov îşi îndreptă spre ea privirea ochilor obosiţi din cauza nesomnului.

— Despre sectorul unde secara a fost cosită. Acolo au rămas o groază de spice, iar brigadierul a hotărît ca locul să fie arat. Noi sîntem împotrivă...

— Care „noi"?

— Postul comsomolist de control.

— Ia te uită, au găsit trei spice şi fac atîta gălăgie. Mai bine v-aţi ocupa de treburile voastre.

Dusia ieşi repede, stăpînindu-şi cu greu supărarea. Se simţea jignită, îi era necaz că propunerile comsomoliştilor nu-s luate în seamă.

„Nu, nu vom da înapoi, asta e o chestiune a întregului colhoz", gîndi Dusia şi se îndreptă spre sat.

In dimineaţa zilei următoare au ieşit pe cîmp toţi flăcăii şi fetele care erau liberi în acea zi. Şi acolo unde, după cum se spunea, secara fusese strînsă, creşteau una după alta căpiţele de secară strînse de comsomolişti.

Seara, cînd a fost terminat treieratul spicelor adunate, sosi pe sector preşedintele colhozului.

— Ei, aţi strîns multe spice? Borisov aruncă Dusiei o privire vicleană.

— Treizeci...

— Ce treizeci? Spice sau ce?

— Nu, de ce spice? Am treierat treizeci de chintale de boabe.

— Ai un caracter!... — zîmbi Borisov.

— Nu este vorba de caracter.

— Vreau să spun că ai un caracter comsomolist, dîrz. Intr-un cuvînt, aţi făcut o treabă frumoasă.

De preşedinte se apropie pe bicicletă pontatorul brigăzii de tractoare.

— Toată ziua v-am căutat, Vasili Akimovici — spuse el; trebuie să semnaţi darea de seamă. Trebuie să trimitem la S.M.T informările şi nu am pe acte semnătura dumneavoastră cu privire la cosit.

— Postul comsomolist a verificat sectoarele? întrebă Borisov.

— Nu, mi se pare că n-a fost nimeni pe acolo...

— Atunci de ce mă bateţi la cap! După ce va fi controlată calitatea muncii voastre voi semna actul. E clar? Intîi să te adresezi comsomoliştilor...

P. BONDARENKO

LITERATURĂ-ARTĂ

CHEMARE LA DRUMEȚIE

Marcel Breslașu

Dragii mei tineri prieteni, cunoașteți voi basmul minunat al Pasării Albastre? Așa cum este și firesc pentru un basm care ne vorbește despre o făptură înt-aripată, el a colindat de-a lungul vremurilor peste țări și mări, peste mări și zări, poposind în fiecare nouă primăvară, lîngă inima fiecărui popor care se trezea la viață și visare, la poveste și la cîntec...

In toate graiurile pămîntului bunicile povestesc nepoților pățania tînărului îndrăgostit plecat să cutreiere lumea în căutarea Pasării Albastre — a micuței zburătoare fermecate care aduce fericirea aceluia ce izbutește să o prindă și se întoarce cu ea să o dăruiască iubitei... Dar zadarnic caută drumețul pasărea aducătoare de fericire, de belșug și de dragoste împărtășită, umblînd din cătun în cătun și din împărăție în împărăție... De-abia tîrziu, cînd se întoarce acasă — găsește pasărea cea albastră pe creanga unui copac din grădina părintească... Era prea aproape ca să o vadă — atunci cînd a pornit să ocolească pămîntul — și ciripitul ei prea cunoscut ca să-l mai asculte — și el prea tînăr ca să recunoască minunățiile care sălășluiau în jurul lui, în preajma lui...

Basmul acesta — care a legănat și copilăria mea — l-am regăsit la o răspîntie de mult neumblată a amintirii, atunci cînd m-am așezat să scriu această chemare la drumeție, să vorbesc tinerilor despre frumusețile și bogățiile blagoslovitului nostru pămînt, despre minunile care sălășluiesc în jurul nostru, în preajma noastră și adesea încă nu știm să le vedem, să le ascultăm și să le îndrăgim.

Iacă — din vremea cînd abia trecusem de hotarul încîntatei și încîntătoarei lumi a basmelor și pînă astăzi cînd am pășit hotarul vîrstei la care mi-a venit rîndul să povestesc nepoților — întîi ca student, mai tîrziu datorită îndeletnicirii mele de scriitor — viața m-a purtat peste multe alte hotare, mi-a fost dat să văd multe țări, să aud multe graiuri, să îndrăgesc multe priveliști — în lumea largă! Unele le-am privit cu ochi tineri, care se minunează poate prea lesne, altele cu ochi mai bătrîni care se minunează poate prea anevoie! ...Dar de cîte ori mă-ntorceam și regăseam această mare grădină părintească — țara mea — îmi jucau în ochi, printre lacrimi, iarăși cele mai frumoase locuri din lume și sufletul meu înălța iarăși un cîntec care se împletea cu ciripitul regăsitei mele Pasări Albastre!

Și asta nu numai pentru că eram acasă ci pentru că — v-o spune un călător încercat — într-adevăr țară frumoasă ca a noastră nu găsești, să tot umblii șapte vieți.

Sînt mai înalți munții Elveției, mai măreață frămîntarea oceanului care scaldă țărmurile Franței, mai străveziu cerul Italiei și mai limpezi lacurile ei, mai aspre și mai sălbatice strungile și cheile Albaniei, mai avîntată Vistula, mai nesfîrșită pusta ungurească — decît cerul și apele, decît munții și șesul dela noi, dar nicăieri nu sînt înmănunchiate, înlănțuite, îngemănate în chipul acesta desăvîrșit atîtea frumuseți, nicăieri înlăuntrul acelorași hotare nu s-au întrunit într-o îmbinare atît de armonioasă — topindu-și frumusețile deosebite într-una singură — atîtea daruri ale naturii...

De aceea au și rîvnit atîția să se așeze pe meleagurile noastre, de aceea atîția cotropitori au abătut prin veacuri nenorocirile peste pămîntul acesta... Munții și codrul adăposteau oamenii și nădejdile lor, cîmpiile și apele se înroșeau de sînge, sînge prieten și sînge dușman și de-a lungul Dunării bătrîne și pînă la „marea cea mare" a stat de veghe și de strajă împotriva Aliotmanului, o jumătate de mileniu, seminția vrednică și pașnică a băștinașilor.

Rîvneau năvălitorii aurul din fundul munților și aurul holdelor noastre și aurul negru al cărbunilor și aurul alb al rîurilor... Mulți dintre ai noștri au străbătut atunci țara în lung și în lat, pe drumuri de bejenie, strămutîndu-și mai mult sărăcia decît avutul, dintr-un ținut într-altul...

Și au fost iarăși — atîta amar de vreme — oamenii legați de glie, șerbi și iobagi pentru care țara se încheia la cel din urmă răzor al moșiei boierului... Și pînă în preajma zilelor pe care le apucarăți și voi — părinții voștri încă își treceau viața întreagă fără a găsi, măcar odată, răgazul și banii trebuincioși ca să drumețească mai departe de mahalalele orașului în care munceau — mai robi decît robii, mai șerbi decît șerbii — pentru stăpînii care „erau acasă" prin străinătăți, prăpădind acolo bogățiile pămîntului nostru și agonisita trudnică a unui popor întreg...

Dar iată că acum, bogățiile acestea sînt toate ale noastre—și cu ele ne înălțăm țara cea nouă. Și toate frumusețile ei tot ale noastre sînt, numai să vrem, numai să știm să le căutăm — și le găsim la tot pasul, alăturate sau risipite, urcînd spre crestele pleșuve ori șerpuind cu apele odată către șes și către mare, însăilînd cu anii priveliște lîngă priveliște, înșirînd imagine după imagine, slovenind filă cu filă și rînd cu rînd cartea aceasta care pentru noi a fost scrisă — pînă o să o știm pe de rost! Ferice de acela cari vor afla prilejul să arate și musafirilor noștri, după străvechea datină a ospeției romînești, crîmpeie din această carte larg deschisă, frunzărind-o încă odată, cu îndreptățită mîndrie... De tîlmaci nu va fi nevoie: frumusețea e grăitoare pentru toate inimile!

Și pe cei și mai tineri decît voi, pe frații și surorile mai mici, duceți-i de mînă, învățați-i întîiile slove ale basmului acesta pe care și ei îl vor trăi aevea...

La fiecare răscruce de drum veți întîlni mărturiile trecutului, vitejia și rîvna creatoare a prezentului, peisajele eterne în care se înscriu marile construcții ale viitorului... Nu putem desface dragostea aceasta pentru frumusețile patriei, de dragostea pentru oamenii care trăiesc și făuresc, care iubesc și visează în mijlocul lor.

V-am îndemnat să vă cunoașteți țara, sub veșmîntul veșnic schimbător al anotimpurilor — să o arătați celor mai mici decît voi și oaspeților de care sîntem bucuroși întotdeauna...

Ingăduiți-mi însă, tineri și dragi prieteni, să închei aceste rînduri sfătuindu-vă să arătați mai întîi de toate frumusețile acestea, iubitei sau iubitului.;. Pentru că așa ne învață basmul Pasării Albastre: frumusețea este una din fețele fericirii — și dragostele voastre, temeiul fericirii înseși.

Dar ciuliți bine urechile! Măiastra pasăre nu gîngură numai vechiul și veșnic noul cîntec al ogradei părintești. Ea a prins să ciripească în limpezi și înalte triluri, cîntecul vremilor noastre!

M. Isacovski

TREC LUNGILE ȘIRURI DE PĂSĂRI

Trec lungile șiruri de păsări,
Spre-un cer mai fierbinte, mai bun,
In zări depărtate, de toamnă,
Ci eu lîngă tine rămîn,
Ci eu lîngă tine-oi rămîne —
O, țară, in veci te iubesc!
De-al Turciei țărm n-am nevoie,
Nici Africa nu mi-o doresc.

Cu arma în mînă văzut-am
Destule pămînturi și ape,
Și n-a fost tristețe mai cruntă
Decît de a nu-ți fi aproape.
Destul frămînta-tu-ne-au gînduri,
Departe, pe țărmuri străine.
Și n-a fost poruncă mai tare
Decît cea venind de la tine.

Și ce-i dacă-n ger degerat-am,
Și-n mlaștini era să mă-nec?
Tu, cheamă-mă iarăși și iarăși,
Sînt gata prin toate să trec.
Nădejdile mele și doruri,
Cu soarta-ți în veci le-am unit.
Cu soarta-ți curată și aspră
Și vrednică de pizmuit.

Trec lungile șiruri de păsări
Și vara cea dusă petrec.
Se duc înspre țările calde
Ci eu de la tine nu plec.
Eu vreau să rămîn lîngă tine
Cu tine, pămîntul meu sfînt,
De soare străin n-am nevoie,
Și nici de străinul pămînt.

1948

In romînește de **MARIA BANUȘ**

N. Tihonov

STEAGUL SOVIETIC

Inflăcărat e-al nostru steag,
Ca zorile mijite.
Trei semne scapără pe el,
In fire aurite:
Ciocanul slobodelor munci
Și secera-ascuțită,
Și steaua-n roșii colțuri, cinci,
Cu aur scump tivită.

Poporu-a frînt' cu mîna lui
Dușmanu-nverșunat,
Și-o sută de popoare-acum
Ăst steag l-au înălțat,
In cel mai depărtat ținut,
Pe aspre înălțimi,
Peste orașe, peste cîmp,
Prin marile mulțimi.

Salutul către om e-n el,
Mai simplu steag nici nu-i.
Culoarea gloriei a strîns
Dogoarea steagului.
Puterea noastră stă în el —
Nu-i alt drapel mai tare —
Și-al vieții noastre adevăr,
Cel fără-asemănare.

1937

In romînește de **V. TEODORESCU**

Amintirile unui mare artist*)

de A. Anastasiu
pictor

In fața tablourilor unui mare artist simți întotdeauna nevoia să cunoști viața și sufletul lui. De aceea sîntem mulțumiți cînd putem citi, ieșite chiar de sub pana artistului, povestea întîmplărilor întipărite adînc în suflet, gîndurile și simțămintele care l-au frămîntat, noianul de impresii și observații culese din viața epocii sale, care toate la un loc constituie materialul de bază, hrana întregii sale creații.

Așa se explică nerăbdarea cu care ne-am aplecat asupra volumului — apărut recent în editura „Cartea Rusă" — în care I. E. Repin își deapănă o seamă de „Amintiri dragi".

Cartea începe cu cîteva istorisiri din copilăria artistului, cînd nici unul din cei care-l înconjurau — părinți, rude, prieteni — nu bănuiau că din sufletul lui va izbucni mai tîrziu năvalnica lavă a talentului care va încălzi decenii de-a rîndul inimile oamenilor iubitori de frumos.

Faptul că începuse să iubească pe la șase ani pozele colorate încă nu putea fi un indiciu al viitorului talent. Incă de pe atunci, Repin nu considera culorile ca simple mijloace pentru jocuri copilărești. El și noaptea visa la ele. Ba mai mult, odată, cînd era bolnav grav, s-a interesat dacă în cer, pe „lumea cealaltă" există vopsele ca astfel să-și poată continua o îndeletnicire ce-i plăcea nespus: coloratul pozelor. Cît despre începuturile lui în artă, aflăm din amintirile pictorului că au pornit de la niște cai modelați din ceară sau tăiați din hîrtie.

Paginile cărții ne poartă apoi prin locurile unde Repin și-a petrecut tinerețea, prin atelierele unor pictori iconari, iar mai tîrziu în Petersburg, unde artistul venise să învețe. Manifestîndu-și puternica lui dragoste pentru tradițiile artistice ruse, pentru poporul lui, Repin satirizează atmosfera retrogradă a Academiei de artă din Petersburg în care a reușit să intre după multe greutăți. Cosmopolitismul, rutina, manierismul ce domneau acolo, înăbușeau orice manifestare de adevărat talent. Cu cîtă înflăcărare acuză marele artist pe cei care se hrăneau „cu conserve de artă romană", distrugîndu-i pe artiștii a căror personalitate se împotrivea unei creații menținută în vechile tipare.

Parcurgi pe nerăsuflate paginile povestind despre viața interesantă pe care o duceau membrii așa zisului „artel al pictorilor" din care s-a născut grupul pictorilor peredvijnici de mai tîrziu; aici se duceau discuții aprinse despre arta rusă și viitorul ei, se muncea cu seriozitate și elan, se făureau operele de artă, se organizau expozițiile. Sprijinirea materială și morală reciprocă a artiștilor stătea la baza acestui entuziast colectiv în luptă cu spiritul retrograd al oficialităților vremii.

Emoționantă e descrierea evenimentelor din anii 1860—1870 cînd studențimea rusă credea tot mai fierbinte în realizarea celui de al treilea vis al Verei Pavlovna din cartea „Ce-i de făcut?" de Cernîșevski, vis ce prevestea viitorul de aur, libertatea și fericirea oamenilor. Valul revoluționar care cuprinsese tineretul luminat al Rusiei l-a adus pe Repin în miezul frămîntărilor vremii, i-a trezit credința că există în popor forța necesară unei schimbări radicale a rînduielilor sociale. Poate din privirea celui ce pășea spre eșafod pentru că atentase la viața țarului — privire ce l-a urmărit mult timp — s-a inspirat Repin cînd a creat chipul demn, nobil, al revoluționarului întors din deportare din tabloul „Ei nu l-au așteptat".

Trăirea avîntului de luptă al acelor zile, alături de timpul petrecut la țară sau plimbările făcute atunci cu vaporul de-a lungul pitorescului fluviu Volga, au avut un larg ecou în conștiința pictorului, i-au hrănit dragostea pentru pămîntul natal cu natura-i darnică, pentru omul simplu rus în a cărui frumusețe credea din tot sufletul. Aflăm astfel din volum ce adînc s-a simțit mișcat de munca istovitoare, degradantă a edecarilor, cum i s-a înfiripat imaginea celebrului tablou „Edecarii de pe Volga", cît l-a impresionat firea edecarului Kanin, unul din eroii acestei picturi în care Repin a întruchipat deopotrivă puterea și suferința, demnitatea și mizeria poporului oprimat.

Inchinînd o mare parte din amintiri unor oameni de seamă ai vremii sale, pe care i-a cunoscut îndeaproape, cum ar fi pictorii Serov, Ghe, Kuindji, marele critic V. V. Stasov — „un adevărat cavaler al culturii" — dar mai ales pictorul Kramskoi, pentru care avea o profundă admirație și respect, Repin ne oferă în același timp un cuprinzător tablou al lumii artistice contemporane lui. Puterea de a-ți sugera în dialoguri sau comentarii scurte, pline de spirit, lumea în care a trăit; simplitatea, naturalețea, căldura cu care ni-i redă pe reprezentanții acestei lumi, ne arată că Repin a fost și un talentat scriitor. Firea lui de artist s-a manifestat și atunci cînd în locul penelului a folosit condeiul și în locul culorilor, doar cerneala. Iar dacă însușirea de a observa și reda ceea ce e caracteristic în viață îi e proprie oricărui scriitor adevărat, plasticitatea imaginilor, coloritul limbii în care se exprimă Repin, îi aparțin cu totul acestuia, dîndu-ți impresia că nici nu le-ai putea întîlni decît la un asemenea pictor de talent.

In sfîrșit, scrisorile din München și Viena, din însoritele orașe ale Italiei — cuprinse la sfîrșitul cărții — prin sugestive descrieri în special ale monumentelor de artă, prin observațiile interesante pe care le face autorul cu privire la caracterul artei din apus în comparație cu arta rusă și mărturisirea propriilor lui convingeri estetice dintr-o anumită perioadă a vieții, întregesc această admirabilă carte care va satisface nu numai pe artiști, ci și pe toți tinerii cititori iubitori ai literaturii și artei.

---

*) *I. E. Repin: „Amintiri dragi" — Editura „Cartea Rusă", 1955.*

O nuvelă originală

Dacă am vrea să determinăm pe calea unei analize minuțioase modul în care H. Rohan stabilește conturul personajelor și construiește conflictul nuvelei „Nu se poate dormi"... (Vezi „Flacăra" nr. 11—12/1955), căutînd a face analogii literare, gîndul ne duce la Cehov — dar nu la Cehov autorul de schițe, — ci la Cehov dramaturgul. E o încercare similară, de astă dată în proză, de a surprinde mișcările interioare ale oamenilor, pe calea unor confesiuni directe, cu scopul, nu atît de a-i angaja într-un conflict faptic, cît de a contrapune deosebite moduri de viață și interpretări ideologice ale lumii.

Autorul începe nuvela, fixînd imaginea decorului în care se va desfășura acțiunea. „Casa avea un singur etaj. Era una din acele case lipsite de gust, despre care puteai spune sigur că fusese construită după cerințele nu știu cărui înavuțit dornic de originalitate. Pe afară era vînăt-roșcată, cu pereții drepți, fără nici o podoabă arhitecturală...". Este singura descriere de exterior. De aici încolo autorul se va rezuma la tablouri de interior, dînd indicații sumare, dar suficiente pentru înțelegerea fiecărui personaj.

Circumscrierea acțiunii într-un cadru limitat, precum și imobilitatea decorului, în tot cursul acțiunii, au scopul de a face să se concentreze atenția cititorului asupra psihologiei personajelor surprinse în clipele cele mai intime.

Autorul face de la început un scurt ocol al locuinței, prezentîndu-ne pe rînd, personajele nuvelei: cizmarul Artinian, generalul în rezervă Manoilescu, preotul Probozei, poetul Liviu Codrin, motoristul Brezina și fratele acestuia, Gligore, țăran colectivist. Selecția tipurilor nu e întîmplătoare. Din simpla înșirare sumară se poate vedea că autorul a intenționat să strîngă tipuri, oameni de cele mai diferite profesii și categorii sociale, spre a face un tablou sugestiv al stării de spirit ce caracterizează viața socială a țării noastre în perioada actuală. Incercarea de a întreprinde „o secțiune orizontală în epocă", în cadrul unei scurte nuvele, merită cu prisosință a fi subliniată. Fiindcă printre autorii care scriu schițe și nuvele, există părerea (neexprimată teoretic dar evidentă în opere) că „genul scurt" trebuie să se rezume la nararea unor fapte de importanță cotidiană, imediată, fără pretenția de a se face generalizări mai vaste, treaba aceasta revenind genului major al romanului.

Nuvela lui H. Rohan, avînd prețioase calități literare, infirmă o asemenea concepție simplificatoare, dovedind că operele de gen scurt pot condensa ample semnificații.

Ciocnirea de concepții diferite, deseori diametral opuse, nu capătă în general, aspectul unei dezbateri teoretice, ci rezultă firesc din întîmplări mărunte, de fiecare zi. După ce ne-a înfățișat personajele și cadrul în care acționează — autorul găsește prilejul de a pune în mișcare gîndurile lor, spre a pătrunde mai adînc în lumea concepțiilor lor despre viață.

Pe la ora patru, cînd locatarii casei aveau obiceiul să păstreze liniștea cea mai desăvîrșită, izbucnește o ceartă zgomotoasă între nepotul generalului Manoilescu și fiul motoristului Brezina, copii amîndoi. Autorul folosește întîmplarea spre a surprinde reacțiile sufletești ale fiecăruia.

Sondajul moral al personajelor e încă mai adînc făcut, în episodul următor, cînd la megafon răsună chemarea împotriva dezlănțuirii războiului atomic. Nici unul din locatari, în ciuda diversității de opinii nu aprobă folosirea armei de distrugere în masă. Nici chiar generalul Manoilescu, care — deși a ocupat o funcție de conducere în vechea armată și s-a format într-un spirit îngust cazon — e totuși un om atașat de țara lui. Generalul însă refuză ca să semneze Apelul pentru pace, considerînd că aceasta nu e treabă de militar. Profesoara care venise cu Apelul la semnat, descurajată și neavînd alte argumente, îi aruncă în obraz învinuiri grele. Disputa aprinsă se face auzită în toată casa. In pragul ușilor din fiecare apartament apar locatarii. E clipa către care țintește toată desfășurarea nuvelei, oamenii privesc în tăcere pe general, iar autorul, asemenea unui operator de cinematograf, surprinde expresia fiecărei fețe. Clipa se consumă scurt, dar cu mare efect asupra atitudinii generalului. La început, el nu-și poate înăbuși furia, dar apoi revizuindu-și conștiința, se hotărăște să meargă la adunarea pentru pace.

Meritul lui H. Rohan, constă în desenarea unei fresce istorice, folosindu-se pentru aceasta, nu de exterioare grandioase, de ample mișcări de mase ori de schele colosale, ci făcînd sondajul sufletului omenesc. El a reușit să introducă în interiorul modest al unei clădiri, freamătul luptei ce se desfășoară azi în țara noastră. Și încercarea lui de a lega gestul mărunt de semnificația lui istorică — luînd ca model arta cehoviană — a fost încununată de succes. Și aceasta în ciuda unor pasaje, în care dezbaterea ideologică păstrează un caracter abstract, teoretic și nu capătă vibrația distinctă, particulară, potrivită personajului și clipei psihologice concrete.

V. NICOROVICI

Teatrul Tineretului — pe drumul dezvoltării sale creatoare

Virgil Brădățeanu

Poate mai mult decît alt teatru de la noi, Teatrul Tineretului are un nume „care obligă", după cum se exprima plastic referitor la Teatrul Comsomolului leninist un articol apărut în presa sovietică. Intr-adevăr, Teatrul Tineretului nu este o simplă titulatură, ci o indicație pentru spectator asupra liniei lui generale de activitate, a ideilor pe care le împărtășește în spectacolele sale. Rolul său este să aducă la teatru tineretul și să-i transmită, odată cu fiorul artei, cele mai frumoase simțiri și gînduri pe care le-a trăit omenirea, cele mai arzătoare probleme ale contemporaneității, creînd un climat favorabil menit să contribuie la formarea și educarea tinerei generații în spirit comunist.

Neîndoielnic, Teatrul Tineretului trebuie să aibă un repertoriu „de tineret". Dar greșita înțelegere a ceea ce înseamnă acest specific a făcut ca timp de cîteva stagiuni coloana vertebrală a activității teatrului să fie alcătuită din montarea ultrafastuoasă, „cu surle și trîmbiți" golită de sensurile lor adînci, a diferite feerii, basme etc., devenite publicului și în special actorilor teatrului „nomina odiosa", pentru că vreme îndelungată au însemnat singura justificare a unui teatru ce nu-și găsise drumul.

Dacă sub acest aspect teatrul nu a făcut față mult timp sarcinilor care îi reveneau și speranțelor ce se puneau în el, stagiunea trecută (1954—1955) a marcat o fericită cotitură, un promițător început de drum nou. Repertoriul, care a cuprins între altele „Hoții" de Schiller, „Libelula" de Baratașvili, „Drumul soarelui" de V. Stoenescu a fost în genere mai bine ales de astă dată, deși aceasta nu se poate spune întru totul despre includerea unei inconsistente dramatizări după celebrul roman al lui Dickens, „David Copperfield". Primele trei piese au adus teatrului, odată cu succesul și prestigiul atît de dorite și o floare prețioasă — pînă atunci destul de rar întîlnită în băncile sale — tineretul. Imnul schillerian închinat libertății și blestemul pătimaș al poetului clasic german îndreptat împotriva tiranilor din „Hoții", avîntul construcției patriei noastre în care cresc și se călesc oameni noi reflectat în piesa lui V. Stoenescu, optimismul constructorilor comunismului din „Libelula", în general frămîntările adînc omenești din aceste piese, mesajul lor de idei au ridicat lumea de gînduri și simțăminte pe care Teatrul Tineretului o împărtășea spectatorilor. Repertoriul a început să intereseze, simpla citire a afișelor atrăgea atenția oricui că aci s-a schimbat ceva.

Am așteptat cu multă emoție și nerăbdare repertoriul stagiunii ce s-a deschis acum. Prin acest repertoriu teatrul face un pas înainte. Enunțarea lui însoțită de cîteva comentarii poate fi pe deplin edificatoare. Reprezentată de puține ori la sfîrșitul stagiunii trecute și reluată recent, piesa „Ani de pribegie" a dramaturgului sovietic A. Arbuzov, cucerește inimile tinerilor spectatori prin bogăția ei de sensuri actuale, prin forța ei educativă. „Preludiu", piesa tinerei noastre scriitoare Ana Novak, care a înțeles să pună în toată adîncimea lor și la gradul de tensiune specific tinereții problemele fundamentale care frămîntă nu doar pe slujitorii artei — eroii piesei — ci mase largi de tineret, a însemnat întîia premieră a acestei stagiuni. Un bun început și în același timp o confirmare a justei orientări a repertoriului teatrului.

Urmează să se mai joace „Cadavrul viu", celebra dramă a marelui clasic rus Lev Tolstoi, operă care pe bună dreptate a fost socotită de conducerea teatrului ca ridicînd probleme de etică și comportare în viață foarte semnificative pentru tineret, „Discipolul diavolului" de G. B. Shaw o pagină de cinste și eroism din trecutul de luptă al oamenilor Americii de Nord și comedia shakespeareană „Mult zgomot pentru nimic". Acestora li se adaogă din noile creații ale dramaturgiei noastre: „Cei de mîine", („Atențiune copii") de Lucia Demetrius și evocare artistică a eroicului moment al Comunei — „Zorile Parisului" de Tudor Șoimaru.

Credem că în ansamblu repertoriul stabilit va satisface atît dorințele legitime și gusturile felurite ale publicului, cît și pe interpreți, ale căror resurse și înclinații găsesc aci un larg cîmp de afirmare. (Aceasta s-a vădit deja în „Preludiu", spectacol care prilejuiește o remarcabilă creație artistului emerit Al Critico, precum și altora ca: Eugenia Marian, Liliana Țicău, Florin Vasiliu, Vasile Nițulescu).

E de așteptat ca în perspectivă să se contureze mai puternic specificul de tineret al repertoriului din care acum lipsesc multe piese ale elanurilor clocotitoare, atît de dragi tineretului. Trebuie adus pe scena teatrului suflul eroic, romantic revoluționar, trebuie jucate piese răscolitoare de energii, chemînd tînăra generație către acțiuni eroice puse în slujba vieții noi, a idealurilor clasei muncitoare. Alături de proiectata reprezentare într-o montare nouă a „Tinerei gărzi", ar fi bine să se pună în scenă și dramatizarea romanului „Tăunul" și odată cu acestea să se făurească treptat o adevărată tradiție a teatrului în acest sens. Astfel repertoriul, aflat acum pe căi bune, va fi mereu îmbogățit și complectat deschizînd teatrului perspectiva ridicării pe trepte superioare.

Cu anumite goluri, Teatrul Tineretului are azi un colectiv capabil să dea viață pe scenă noului repertoriu. Se cuvine să remarcăm de altfel devotamentul majorității actorilor care, în vremuri de neîmplinire artistică, au rămas în rîndurile teatrului militînd pentru redresarea lui, pentru realizarea unui profil artistic, al unui stil de muncă și creație corespunzător cerințelor. In munca și dezvoltarea teatrului au un rol foarte important maeștri ai scenei romînești și actori cu experiență ca Al. Critico și V. Valentineanu, artiști emeriți ai R.P.R., A. Pop Marțian, M. Gingulescu, Mimi Enăceanu, Victoria Mierlescu, H. Polizu etc. Golurile de care vorbeam se datoresc felului defectuos în care s-a făcut în trecut **selectarea cadrelor de actori pentru Teatrul** Tineretului. Ele pot fi remediate însă prin schimburi de actori între teatre atunci cînd necesitățile imediate ale vreunui spectacol o cer — așa cum s-a și făcut: artistul emerit Gh. Ciprian în „Drumul soarelui", Geo Barton în „Ani de pribegie" — și, în primul rînd, prin promovarea cu mai mult curaj a unor actori ai teatrului chiar dacă la prima vedere aceștia nu par „născuți" pentru rolul respectiv.

Ceea ce constituie fără îndoială comoara Teatrului Tineretului este grupul de tineri actori talentați de care dispune. Nu este vorba de unul, doi sau trei — asta are aproape orice teatru — ci de un grup masiv, cu ajutorul căruia teatrul își poate cîștiga un stil, își poate contura mai bine specificul. O activitate pozitivă a teatrului nu poate fi concepută fără grija susținută față de aceste elemente tinere, față de educarea și creșterea lor multilaterală.

Preocuparea pentru ei înseamnă în primul rînd să li se încredințeze roluri concludente pentru verificarea posibilităților lor artistice. In stagiunea trecută a Teatrului Tineretului s-au afirmat din rîndul tinerei generații de actori o seamă de elemente de valoare ca: Liliana Țicău, Olga Tudorache, Vasile Nițulescu, Florin Vasiliu, Ion Ciprian, Gh. Oprina. Dintre aceștia doar cîțiva și în special femeile, au avut însă ocazia să se desfășoare în roluri de mare complexitate. Așa au dat realizări extrem de valoroase Liliana Țicău în „Libelula", Olga Tudorache și Ana Dornescu (o artistă nouă a teatrului) în „Ani de pribegie". „Libelula" a cerut tinerei interprete deosebit nerv dramatic spre a susține subtilele nuanțe ale frămîntărilor care o agită pe tînăra Mariné. Un mare efort creator l-a cerut și munca pentru realizarea unor personaje ce se arată „discrete" în manifestările lor exterioare, dar care trăiesc un puternic zbucium lăuntric, așa cum sînt Galina (Olga Tudorache) și Liusea (Ana Dornescu).

Realizările tinerilor actori, distribuiți în roluri de amploare relativ redusă, sînt într-un sens mai puțin concludente. La unii din ei, Ion Ciprian de exemplu, s-a mizat foarte mult pe calitățile „din naștere"; în Maxim din „Drumul soarelui" și în Kotha din „Libelula" el a fost lăsat „să se descurce" cu ajutorul farmecului și umorului său natural, fără să fie astfel îndrumat încît să urmărească de fiecare dată crearea unei imagini scenice noi, inedite. In această privință se disting în schimb strădaniile creatoare ale lui Vasile Nițulescu sau Florin Vasiliu. In Teatrul Tineretului mai există însă și alte elemente tinere talentate care au fost prea puțin încercate și promovate cu curaj cum ar fi de exemplu Lucreția Racoviță, Ileana Sacerdoțeanu, Mariana Demetriu, Cicerone Ionescu, Felix Caroly, George Păunescu (care se remarcă acum în „Preludiu") etc. Căile de detectare a talentului, criteriul de apreciere a calităților artistice sînt dificile și variabile. Ele cer din partea regizorilor și conducătorilor teatrului preocupare activă și muncă perseverentă pentru cunoașterea multilaterală a fiecărui om în parte. Numai așa se poate ajunge ca pe scena Teatrului Tineretului să se poată desfășura mereu noi și noi talente. Acolo unde promovarea în roluri de răspundere nu poate fi făcută direct, dintr-o dată, poate fi folosită posibilitatea pe care o oferă dublurile.

Ținînd seama de numărul mare de tineri cu serioase perspective de dezvoltare din Teatrul Tineretului, credem că nu ar fi lipsită de interes studierea posibilității realizării unui „studio" al teatrului — școală și prilej de afirmare pentru multe elemente tinere. **Aici, cu foarte mici cheltuieli,** conducerea teatrului ar putea da posibilitate actorilor și regizorilor săi tineri să aducă în fază finală spectacole realizate ca studiu și care, în cazul unor autentice realizări, ar putea intra apoi în repertoriul curent. Oricare ar fi însă calea și mijloacele alese, conducerea teatrului poate și trebuie să continue „școala" cu fiecare dintre proaspeții absolvenți ai institutului, cu fiecare tînăr. Către aceștia trebuie să meargă în special atenția și sprijinul nelimitat, plin de dragoste, al actorilor cu experiență, al maeștrilor scenei de la Teatrul Tineretului. Actori ca Al. Critico, V. Valentineanu, A. Pop Marțian și alții pot da un prețios ajutor acestor tineri să se dezvolte, să crească, să fie pregătiți pentru marea confruntare cu publicul.

De problema utilizării tuturor resurselor de cadre ale teatrului este legată și situația tinerilor regizori, care nu se prezintă de loc îmbucurătoare. Nici un tînăr regizor al teatrului nu a semnat singur, sau împreună cu un regizor mai experimentat vreun spectacol. In timp ce alte teatre își rezolvă cu succes problemele legate de regie și prin promovarea unor tineri regizori, la Teatrul Tineretului acest lucru nu se vede. Printre cadrele teatrului există doi absolvenți ai facultății de regie a Institutului de Teatru, despre care publicul însă nu știe nimic. Dacă se consideră de către conducerea artistică a teatrului că nu pot fi lăsați deocamdată să poarte singuri răspunderea regiei unui spectacol din repertoriul curent al teatrului, ei pot fi promovați alături de regizorii cu experiență (nu doar ca veșnici asistenți de regie) sau verificați în spectacole cu piese într-un act. Crearea unui „studio" al teatrului i-ar ajuta desigur și pe ei.

De altfel problema regiei la Teatrul Tineretului nu se reduce numai la atît. In rezolvarea sarcinii de a realiza un profil artistic distinct al teatrului, regizorilor le revine rolul principal. Or, spectacolele din ultimul timp dau impresia că nu există o perfectă unitate de vederi asupra caracteristicilor de bază ale punerilor în scenă la Teatrul Tineretului. Există deosebiri între piesele puse în scenă de regizorul principal al teatrului N. Massim și cele ale celorlalți regizori, atît în ceea ce privește alcătuirea distribuțiilor cît și în direcția mijloacelor de interpretare. De pildă, în „David Copperfield" și „Hoții" (regizor N. Massim) s-a făcut simțită tendința spre o reprezentare declamatorie, de suprafață, folosirea unor mijloace de expresie care nu servesc conținutul de idei al operei. Lipsa de unitate artistică a acestor spectacole, în care alături de creații sincere, veridice, apar interpretări neconvingătoare, exterioare, a mai fost observată.

Liliana Țicău, Victoria Mierlescu, Olga Tudorache și Ion Ciprian, într-o scenă din actul I al piesei „Libelula"

N. Massim poate învinge lipsurile semnalate, realizînd în actuala stagiune spectacole care să se ridice la nivelul marilor exigențe puse în fața teatrului.

Trebuie spus totodată că — dincolo de meritele evidente ale spectacolelor puse în scenă de ceilalți regizori: C. Sincu și George Dem. Loghin — și în aceste cazuri, deși în măsură mai mică, se mai strecoară neajunsuri asemănătoare. Insuficienta omogenizare a ansamblului actoricesc a dăunat de pildă în bună parte spectacolului „Drumul soarelui" (regizor C. Sincu).

Rezolvarea cu succes a problemelor regiei în Teatrul Tineretului va marca înlăturarea unei frîne serioase care a stînjenit multă vreme dezvoltarea activității creatoare a teatrului.

Teatrul Tineretului se află pe un drum bun. El trebuie ajutat în dezvoltarea lui continuă și trebuie în același timp să se ajute singur. In sînul teatrului a început să se dezvolte noul și stagiunea care a început poate fi socotită hotărîtoare pentru deplina lui izbîndă. Forurile în drept, Ministerul Culturii, presa și mai ales cea de tineret, au datoria să urmărească și să sprijine îndeaproape, cu continuitate și grijă deosebită, activitatea teatrului ale cărui trăsături creatoare se cristalizează acum.

Realizînd și păstrînd un strîns contact cu masele de tineri spectatori, teatrul își va putea verifica el însuși justețea căii pe care se află și cîntări rezultatele muncii. Dacă prin realizările lui va trezi tot mai mult dragostea și interesul tinerilor, se cheamă că „Teatrul Tineretului" își îndeplinește rolul ce-i revine în lupta de construire a vieții noastre noi.

Luna prieteniei ROMÎNO-SOVIETICE

Concert simfonic cu concursul lui N. Anosov și Igor Oistrach

Străluciții reprezentanți ai artei muzicale sovietice, dirijorul Nikolai Anosov, maestru emerit al artei din R.S.F.S.R. și violonistul Igor Oistrach, laureat al Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților de la Budapesta și al Concursului internațional de vioară „Wieniawski" din R. P. Polonă, au dat joi seara în sala Ateneului R.P.R. un concert împreună cu Orchestra Simfonică Radio.

Nikolai Anosov a prezentat în primă audiție în țara noastră, Simfonia I-a de Tihon Hrennikov, punînd în valoare elanul tineresc, ritmurile antrenante și optimismul acestei frumoase lucrări.

Dirijorul sovietic a pus în relief cu finețe melosul popular din cele două dansuri romînești, Olteneasca și Ciobănașul de Paul Constantinescu, maestru emerit al artei din R.P.R.

Apariția virtuozului violonist Igor Oistrach, îndrăgit de publicul nostru din recitalurile anterioare, a fost salutată cu vii aplauze. Igor Oistrach a executat cu o luminoasă virtuozitate, concertul în mi minor pentru vioară și orchestră de Felix Mendelssohn-Bartholdy.

Răspunzînd aplauzelor, Igor Oistrach a mai interpretat lucrări pentru vioară solo de Ysaye și Bach care s-au bucurat de aceeași entuziastă primire.

Concertul s-a încheiat cu poemul simfonic „Preludiile" de Franz Liszt, dirijat cu deosebită măestrie de Nikolai Anosov.

La concert au asistat tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R. și I. Chișinevschi, secretar al C.C. al P.M.R.

Recitalul pianistului Iakov Zak la Sibiu

In sala Teatrului de stat din Sibiu a avut loc joi seara un recital extraordinar dat de pianistul sovietic Iakov Zak, laureat al Concursului unional și internațional de pian, solist al Filarmonicii din Moscova.

Programul a cuprins lucrări de Rachmaninov, Prokofiev, Chopin, Șostakovici etc.

Manifestare artistică de un înalt nivel, recitalul celebrului pianist sovietic a fost călduros și îndelung aplaudat de iubitorii de muzică din orașul Sibiu.

Alte manifestări în țară

Mii și mii de oameni ai muncii din întreaga țară participă cu însuflețire la manifestările variate care au loc în cadrul tradiționalei sărbători a poporului nostru, Luna prieteniei romîno-sovietice.

La Tg. Mureș

In sala de festivități a Institutului medico-farmaceutic din Tg. Mureș a avut loc zilele acestea conferința acad. Eugen Macovschi, directorul Institutului de biochimie al Academiei R.P.R., intitulată „Impresii de la Congresul unional de fiziologie, biochimie și farmacologie din Kiev (mai 1955)". Conferința s-a desfășurat în fața unei numeroase asistențe compusă din oameni de știință, profesori, studenți etc. Apoi acad. E. Macovschi a participat la o întîlnire cu cultivatorii de sfeclă de zahăr.

La Bacău

De mare succes se bucură manifestările din cadrul Săptămînii cărții sovietice. In regiunea Bacău s-au deschis la cluburi și colțuri roșii din întreprinderi, instituții și unități agricole socialiste, precum și în școli și la căminele culturale, numeroase expoziții și bazarele cărții sovietice.

In sala cinematografului „Timpuri noi" din Bacău scriitorul Demostene Botez, laureat al Premiului de Stat, a vorbit despre viața și opera lui V. Maiakovski. După conferință, actori ai Teatrului de Stat din Bacău au recitat versuri din opera lui Maiakovski.

La întreprinderea „Proletarul" din Bacău s-a organizat o seară literară-ghicitoare, în cadrul căreia s-au citit fragmente din opere ale literaturii clasice ruse și sovietice.

Invățăminte ale școlii sovietice

In cei cinci ani de studiu la Universitatea din Leningrad, ani în care am cunoscut zeci de profesori de cele mai diverse specialități, oameni cu caractere diferite, de vîrste diferite, unii comuniști de mulți ani, alții tineri candidați de partid, abia ieșiți de pe băncile facultății — în acești ani mi-am dat seama că toți aceștia au ceva comun, o serie întreagă de trăsături, la unii mai puternice, la alții abia schițate — care din primul moment te fac să recunoști același tip al profesorului sovietic.

Aceste trăsături, aceste caracteristici comune ale stilurilor lor de muncă, în general atît de variate, au la bază o comunitate de principii teoretice, o comunitate de scopuri. Ele au la bază învățătura marxist-leninistă, educația partinică, comunistă.

Una din cele mai pregnante trăsături ale profesorului sovietic, aș spune chiar cea mai tipică, este străduința lui neobosită de a trezi și dezvolta la studenți interesul și dragostea, pasiunea pentru obiectul respectiv. E lucru cunoscut și la noi că o lecție prost, plictisitor expusă nu e reținută și nu trezește interesul studenților. Dar ceea ce la noi este în unele locuri încă o constatare pasivă, pentru profesorul sovietic constituie o primejdie, un defect împotriva căruia el luptă cu toate resursele sale. Rari sînt acei care din an în an citesc aceleași foi îngălbenite ale cursului. De altfel, dezvoltarea științei a luat un asemenea avînt încît este imposibil ca un curs vechi de un an să mai fie utilizabil. Tendința de a înnoi permanent cursul nu este însă unica tendință. Fiecare profesor se străduiește să-și prezinte lecțiile în forma cea mai atractivă, cea mai pasionantă cu putință și în același timp să-i dea un caracter sistematic.

Același lucru și într-o măsură și mai mare, se poate spune și despre munca în seminarii, în cercuri științifice și în munca cu aspiranții. Tendința fiecărui profesor este de a atrage pe studenți într-un cerc de preocupări științifice, de a trezi la ei pasiunea pentru munca grea, dar minunată, de cercetător, dezvăluindu-i acea bucurie pe care o simte omul de știință cînd întrevede soluția unei probleme, cînd a găsit-o, cînd apare o problemă nouă.

Din zecile de exemple care îmi vin în minte vreau să vorbesc numai despre unul. In anul I am audiat un curs de bazele generale ale biologiei, ținut de decanul Facultății de biologie — pe atunci doar conferențiar. Acest curs m-a captivat prin aspectul interesant pe care-l dădea problemelor, prin pasiunea cu care Kiril Mihailovici Zavadski ne prezenta ideile scumpe lui, prin îndrăzneala cu care el ataca problemele cele mai grele, mai discutabile, care formau atunci obiectul unor dezbateri furtunoase. In anul patru l-am reîntîlnit pe Kiril Mihailovici care timp de un semestru a condus un seminar special cu tema „Problemele filozofice ale biologiei". Cu multă plăcere și interes am participat la seminarul care se distingea tocmai prin noutatea lui, prin faptul că problemele generale erau legate de aspectele concrete cele mai noi ale științei biologice și — din nou — de problemele discutabile, încă nerezolvate, acele probleme care atrag cel mai mult pe studenți prin faptul că oferă cale liberă gîndirii creatoare. Nu puțini sînt acei colegi ai mei care, în urma acestui seminar, s-au decis să se consacre problemelor filozofice ale biologiei.

O altă trăsătură a profesorilor sovietici este tendința de a dezvolta personalitatea fiecărui student, de a-l face să gîndească îndrăzneț și original. Lucrul cel mai urît de profesorii sovietici este repetarea mecanică de către student a celor auzite sau citite.

Să facem tot posibilul ca studenții noștri să știe a-și formula ideile ei înșiși, să folosească bagajul lor spiritual în mod independent — aceasta este linia de conduită generală a profesorilor sovietici.

Este evident că această tendință e strîns legată de prima. Pentru a se pasiona de o ramură oarecare a științei, studentul trebuie s-o cunoască, s-o studieze cu propria sa inteligență și nu cu ajutorul memorării mecanice de texte și formule. Și mai departe, numai un studiu pasionat al științei poate face pe student să treacă dincolo de literele textului, să pătrundă în adîncul fenomenelor, să le judece și să aplice cele înțelese la noi fenomene.

Predarea filozofiei marxist-leniniste cere de la profesorul care își iubește cu adevărat meseria toate aceste însușiri într-un grad și mai dezvoltat. Poate de aceea le-am putut observa mai pregnant tocmai la profesorii mei de filozofie. Dar toate acestea nu sînt încă totul. Una din cele mai caracteristice trăsături ale profesorului sovietic este și străduința, perseverența cu care el luptă pentru a face din student nu numai un om de știință, ci și un om politic, un om care e conștient de importanța politică, practică a meseriei sale, a cunoștințelor pe care le acumulează ani de-a rîndul. Profesorul sovietic nu uită să sublinieze că teoria și realitatea practică sînt inseparabile — și el subliniază acest lucru prin exemple concrete; mai mult, tot ce prezintă el studenților are ca scop să trezească în ei dorința de a pune în practică cele învățate, de a realiza ceva nou, interesant, mai bun, de a contribui în acest fel la mai-binele poporului său.

Dar nu numai atît: profesorul sovietic se străduiește să dezvolte la tînărul student și acele calități sufletești caracteristice viitorilor specialiști. Profesorul este și educator, acest principiu este continuat și dezvoltat și în școala superioară. Profesorul-educator, indiferent de specialitatea sa, se străduiește să dezvolte la tînărul sovietic, prin exemplul personal și prin influența directă asupra lui, toate acele calități morale care ridică omul sovietic la un nivel etic atît de înalt: dragostea de popor, dragostea de muncă, cinstea, curajul, camaraderia, simțul critic și autocritic și multe altele.

Aș mai putea înșira multe trăsături ale profesorului sovietic, care constituie superioritatea lui ca intelectual de tip nou. Ceea ce am arătat sînt rezultatele impresiilor mele personale. M-am oprit de aceea la acele lucruri care au constituit pentru mine o noutate și pe care aș vrea să le includ în programul dezvoltării mele personale. Sînt de puțină vreme asistent, conduc cîteva grupe de studenți. Constatările mele nu pot fi, desigur, încă generalizate. Totuși, cred că străduința de a aduce mereu ceva nou, ceva viu și interesant, fuga de repetarea mecanică, moartă a acelorași probleme, munca permanentă pentru ridicarea nivelului fiecărui student, pentru dezvoltarea interesului lui pentru știință și în același timp — pentru dezvoltarea în studenți a dorinței de a realiza, a înfăptui practic cele studiate — toate acestea sînt încă în foarte mică măsură dezvoltate la noi. Eu îmi propun ca, folosind învățămintele școlii sovietice, să contribui la dezvoltarea învățămîntului nostru superior pe linia marilor cerințe care îi incumbă.

M. BODINGER
asistent la catedra de materialism dialectic și istoric de la Universitatea „Al. I. Cuza" Iași

Decada cîntecului și dansului

In cadrul Decadei cîntecului și dansului, organizată de Consiliul General A.R.L.U.S. cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice, joi după amiază a avut loc în sala de festivități a Gării de Nord un concert de muzică romînească și sovietică. Și-au dat concursul orchestra de muzică populară „Barbu Lăutaru" a Filarmonicii de stat „George Enescu" dirijată de Ionel Budișteanu, laureat al Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților de la București și orchestra de instrumente populare a Ansamblului de cîntece și dansuri al C.C. al Sindicatului muncitorilor din C.F.R. și P.T.T. dirijată de Dumitru Pîrlic.

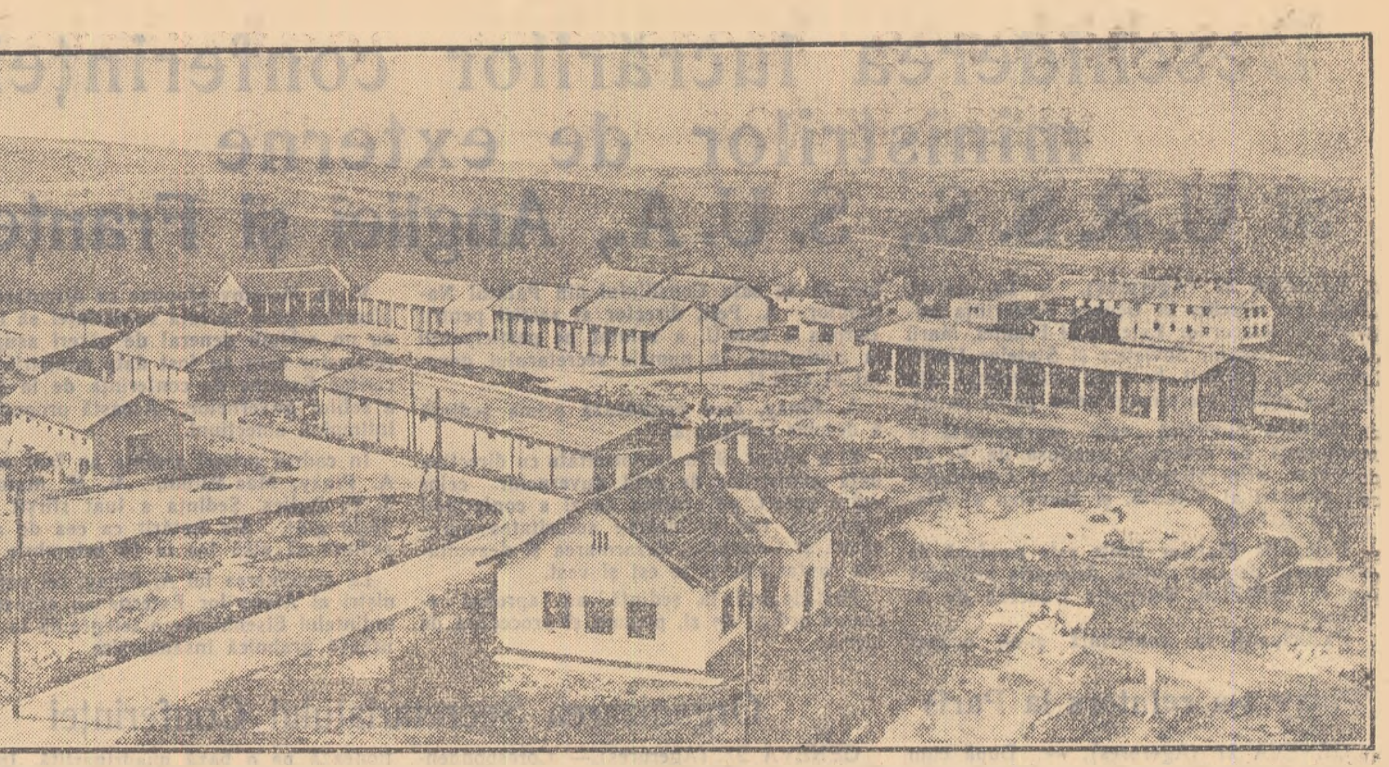

De curînd la S.M.T. Adam-Clisi din raionul Băneasa, regiunea Constanța, au fost date în folosință cîteva construcții noi: un grup social, 5 case de locuit cu cîte două apartamente și remize pentru mașinile agricole.

In fotografie: un aspect general al acestor construcții.

Foto: GH. CIOROBEA

* * *

Inchipuire și realitate

Slobod e ori și cine să-și arunce privirile în unele situații, întocmite cu multă artă cancelaristică și să recunoască numele lui Sorca G. Rotaru, a lui Gheorghe Mocanu, a lui Tecan Ion sau a lui Iosif Kovaci, fruntașii de totdeauna ai comunei Aghireșu din raionul Huedin. Faptele și cifrele par a fi și ele un „succes" repurtat în actuala campanie agricolă. Tovarășa președintă a sfatului popular, Iurаș Ileana, are multe de spus despre asemenea „succese" care par a-i fi familiare.

Dar despre lipsuri, despre cei îndărătnici nu se spune nimic ca și cum în comună nu ar exista asemenea lucruri.

Să luăm cîteva fapte: în comuna Aghireșu însămînțările sînt pe terminate. La 24 octombrie era însămînțată o suprafață ce reprezintă 91 la sută din plan. Negreșit, este un succes pe care nimeni nu-l poate nega. La recoltări însă, doar 74 la sută la aceeași dată, iar la arături de toamnă numai 15 la sută din totalul hectarelor planificate pentru însămînțările de primăvară. Această sumară situație mai poate fi complectată cu următoarele: în comună sînt 216 atelaje, iar deputații sfatului popular deși au primit indicația să mobilizeze pe țăranii muncitori să-și termine la timp muncile agricole, n-au făcut acest lucru. Nici tinerii din comună n-au dus nici un fel de muncă politică și n-au sprijinit campania cu toate că însuși secretarul organizației de bază U.T.M., tovarășul Cornel Achim, a discutat cu tovarășa președintă și despre un asemenea sprijin și i-a promis solemn că o va ajuta.

Pe marginea acestor mărturii mersul campaniei agricole de toamnă nu poate fi nicidecum un succes. Cum de s-a ajuns ca numai 74 la sută din porumb să fie recoltat și numai 15 la sută din arăturile de toamnă să fie făcute, așa cum rezultă dintr-o situație întocmită la data de 24 octombrie, cînd în comună sînt 216 atelaje și posibilități mari pentru ca munca cîmpului să se desfășoare în bune condițiuni și cu mult timp înaintea acestei date? De ce se aruncă pe seama așa zisului „timp nefavorabil" dezorganizarea muncii în cadrul comunei?

De mai bine de o lună de zile de cînd a început recoltatul porumbului în comună, nu a existat nici un fel de îndemn, nici o organizare, iar tinerii nu au dus nici un fel de muncă politică pentru ca această lucrare să fie grăbită, pentru ca terenurile să fie eliberate în vederea arăturilor. Țăranii muncitori din comună au muncit la recoltat doar cînd și cînd. Văzînd că timpul îi ajunge din urmă și vremea însămînțatului e pe sfîrșite, au dat bătălie și au însămînțat. Dar pe ce terenuri? Pe acelea pe care le-au avut la îndemînă, deoarece majoritatea terenurilor erau ocupate de porumbul nerecoltat. Și așa, înghesuiți cu însămînțările ce trebuiau făcute urgent au părăsit orice altă muncă. Aceasta a dovedit că mult trîmbițatele succese sînt rodul muncii în asalt, nicidecum a organizării bune a muncii. Țăranii muncitori din comună au lăsat arăturile de toamnă în părăsire. Oare se vor putea termina aceste arături pe o suprafață de peste 650 hectare în timpul ce a mai rămas dacă sfatul popular comunal va „lucra" în același spirit de pasivitate? Negreșit că nu.

Și toate acestea pentru că în rîndurile factorilor de răspundere ai comunei s-a cuibărit îngîmfarea și sistemul de a munci numai în anumite perioade. Fără eforturi și fără chibzuială, fără organizarea muncii pentru timpul care a mai rămas nu se va putea ajunge ca toate muncile agricole de toamnă să fie îndeplinite la vreme.

Se cade ca atenția tovarășei președintă să se îndrepte și asupra celor rămași în urmă cu lucrările agricole pe care se cuvine să-i cunoască și să nu-i dea uitării, să stea de vorbă cu ei și să-i antreneze în muncă. Deputații sfatului popular și agitatorii utemiști să îndemne pe cei care sînt codași să-și îndeplinească lucrările la vreme cunoscînd că și aceasta este una din sarcinile ce le revin în actuala campanie agricolă de toamnă.

G. IONESCU

Ajutorul acordat de Crucea Roșie a R. P. R., sinistraților din mai multe țări

In ultimii ani Crucea Roșie a R.P.R. a venit în ajutorul populației din mai multe țări care a avut de suferit de pe urma calamităților naturale.

Astfel, Crucea Roșie a R.P.R. a trimis importante sume de bani și medicamente în ajutorul victimelor inundațiilor, cutremurelor și ale altor calamități naturale care au avut loc în ultimii ani în Grecia, Iran, India și alte țări.

Pînă acum, Crucea Roșie a R.P.R. a trimis aproape 74.000 de franci elvețieni populației sinistrate din Kefalonia, Itaca, Zante și din alte regiuni ale Greciei, unde au avut loc cutremure. Ajutoare în bani au mai primit și victimele de pe urma inundațiilor din iulie-august 1954 care au avut loc în Iran.

De curînd, Crucea Roșie a R.P.R. a primit o telegramă prin care Crucea Roșie a Indiei își exprimă recunoștința pentru ajutorul de 38.000 de rupii acordat victimelor inundațiilor din acest an din India. O telegramă asemănătoare a fost primită și din partea societăților de Cruce Roșie din Pakistan, care, de curînd, a primit din partea Crucii Roșii a R.P.R. 18.800 de rupii pentru acțiunea de ajutorare a populației care a suferit de pe urma inundațiilor. (Agerpres)

OASPEȚI SOVIETICI LA „1 MAI" DIN PLOEȘTI

Membrii delegației de activiști sindicali, tehnicieni și muncitori din industria petroliferă a Uniunii Sovietice au fost joi oaspeții colectivului uzinei producătoare de utilaje petrolifere „1 Mai" din Ploești.

Membrii delegației s-au interesat despre noile realizări ale muncitorilor de la uzina „1 Mai", despre utilajele fabricate de ei în ultimul timp și, îndeosebi despre instalațiile de turbobur, pompe triplex, sape cu role, cazane cu aburi și unități de pompaj. Ei au împărtășit totodată din experiența constructorilor sovietici de utilaj petrolifer.

Vizitele oaspeților au constituit un rodnic schimb de experiență.

* * *

Întîlnire cu ziariști străini

Joi seara, la Casa Ziariștilor din București, a avut loc o întîlnire între ziariștii din Capitală și ziariștii străini care ne vizitează țara ca invitați ai Casei Ziariștilor și ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de V. Dumitrescu, președintele Casei Ziariștilor din București.

Pavel Pronin, secretar general adjunct al Organizației Internaționale a Ziariștilor, a vorbit despre hotărîrile luate de participanți la sesiunea Comitetului Executiv al Organizației Internaționale a Ziariștilor, care a avut loc recent la Sofia.

Au luat apoi cuvîntul Antonio Peretz Elias, redactor șef al publicației „Probleme agrare și industriale ale Mexicului", Tram Lam, director general al Radiodifuziunii din R. D. Vietnam, Z. Țundui, redactor șef adjunct al ziarului Unen din R. P. Mongolă și Li Pin-ciuan, secretar general adjunct al Asociației ziariștilor din întreaga Chină.

A urmat un program artistic.

Intîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

* * *

Simpozion închinat sărbătoririi maestrului Mihail Sadoveanu

La Palatul Culturii din Iași a avut loc joi după amiază un simpozion organizat de Biblioteca centrală regională Iași. Simpozionul, închinat celei de 75-a aniversări a maestrului Mihail Sadoveanu, a avut ca temă „Opera lui Mihail Sadoveanu, un tezaur al culturii noastre naționale".

Constantin Ciopraga, lector la universitatea „Al. I. Cuza", a vorbit despre „Influența folclorică în opera lui Sadoveanu", prof. Mihai Constandache de la cabinetul pedagogic de pe lîngă secția de învățămînt a sfatului popular regional a vorbit despre „Opera lui M. Sadoveanu, frescă a vieții din trecut a țărănimii", iar prof. Laurențiu Faifer de la cabinetul pedagogic de pe lîngă secția de învățămînt a sfatului popular regional a vorbit despre „Trecutul de luptă al poporului nostru oglindit în romanele istorice ale lui Sadoveanu".

Simpozionul a fost urmărit cu mult interes de numeroși oameni de cultură și artă, elevi și studenți din orașul Iași.

Introducerea tehnicii noi în industria noastră

Vizitînd întreprinderile noastre industriale, marile fabrici, uzine, combinate, nu se poate să nu-ți simți inima plină de mîndrie cînd vezi mașinile complicate, moderne, dintre care multe purtînd marca „fabricat în R.P.R.". Nu-i mult de cînd fața întreprinderilor noastre industriale era cu totul alta. In industria Romîniei burghezo-moșierești domnea înapoierea tehnică. Fabricile și uzinele lucrau cu un utilaj învechit, uzat la maximum. Industria construcțiilor de mașini, care are o importanță hotărîtoare în introducerea tehnicii noi, era inexistentă. Interesul monopoliștilor străini — stăpîni ai principalelor bogății din Romînia — era ca țara noastră să rămînă dependentă de importul de mașini și piese de schimb din afară, să rămînă o semi-colonie, o furnizoare de materii prime ieftine, un obiect de jaf. Industria romînească producea sub regimul burghezo-moșieresc doar 1 la sută din mașinile necesare diferitelor ramuri ale economiei naționale.

Acestei situații i s-a pus capăt pentru totdeauna. Pornind pe drumul luminos al construirii socialismului, poporul nostru muncitor în frunte cu clasa muncitoare înfăptuiește, sub conducerea partidului, industrializarea socialistă a țării. Sprijinindu-se pe proprietatea socială asupra principalelor mijloace de producție industriale, pe acțiunea legii dezvoltării planice, proporționale a economiei naționale, partidul nostru duce o politică consecventă de dezvoltare cu precădere a industriei grele și a industriei constructoare de mașini, baza progresului tehnic, temelia dezvoltării economiei naționale, ridicării nivelului de trai al poporului, asigurării independenței economice și politice și întăririi capacității de apărare a patriei. In anii regimului democrat-popular au fost create toate condițiile pentru introducerea pe scară largă a tehnicii noi, pentru înzestrarea industriei cu mașini de mare randament. Introducerea și extinderea tehnicii noi nu este un scop în sine ci un mijloc de creștere continuă a producției socialiste, de creștere a belșugului celor ce muncesc

*

Partidul ne învață că mijlocul principal prin care se asigură creșterea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii este lupta continuă pentru creșterea producției și productivității muncii, pentru reducerea prețului de cost și îmbunătățirea calității produselor. De reducerea prețului de cost depinde sporirea acumulărilor socialiste care sînt necesare dezvoltării mai departe a industriei și agriculturii, depinde creșterea puterii de cumpărare a salariului muncitorilor și funcționarilor. Pîrghia cea mai importantă pentru reducerea prețului de cost este creșterea productivității muncii care înseamnă, în ultimă analiză, scăderea cheltuielilor de muncă socială pe unitate de produs. Experiența acumulată de întreprinderile noastre fruntașe arată că creșterea productivității muncii are loc, înainte de toate, ca rezultat al introducerii pe scară largă a tehnicii noi și a procedeelor tehnologice perfecționate, al mecanizării proceselor de producție care necesită un mare volum de muncă, precum și al unei mai bune organizări a producției, al extinderii experienței înaintate și al dezvoltării mișcării pentru inovații și raționalizări, pentru dobîndirea unei înalte calificări profesionale a muncitorilor. Intre nivelul înzestrării tehnice, folosirea cît mai bună a tehnicii, pe de o parte și creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost pe de altă parte, există o strînsă legătură. Introducerea de mașini și utilaje noi, mai perfecționate, cu o productivitate mai ridicată reprezintă principala cale prin care se obține o creștere a productivității muncii. Dacă — de pildă — în locul unui strung obișnuit se introduce un strung mai perfecționat care permite obținerea de viteze superioare de tăiere sau care reduce o serie de mînuiri, vom produce mult mai multe piese pe unitate de timp, productivitatea muncii va crește simțitor.

*

Incă din primii ani ai regimului de democrație populară dotarea întreprinderilor cu mașini noi și utilaje perfecționate a constituit o preocupare de seamă a partidului și guvernului. Un factor hotărîtor, de uriașă însemnătate în introducerea tehnicii noi și a progresului tehnic l-a constituit ajutorul frățesc, internaționalist al Uniunii Sovietice. Importanța ajutorului sovietic constă tocmai în caracterul său larg, în accentul pus pe acele laturi menite să ajute dezvoltării industriei grele și a industriei construcțiilor de mașini, nervul vital al întregii economii naționale. Pentru valorificarea marilor noastre rezerve de cărbuni și petrol ne lipseau mașinile necesare. Pe baza acordurilor economice, U.R.S.S. ne-a trimis mari cantități de ciocane de abataj, perforatoare, haveze, sondeze și instrumente de intervenție, pompe de noroi, prăjini de foraj, tractoare de mare randament. Mașinile și utilajele, marile agregate, echipamentul pentru fabrici întregi, primite din U.R.S.S. ne-au ajutat să lărgim baza materială-tehnică de producție a diferitelor ramuri ale industriei și să creăm ramuri noi. Ceea ce este foarte important, e faptul că, odată cu aceasta, *Uniunea Sovietică ne-a sprijinit să fabricăm noi înșine mașinile necesare*. Ajutorul sovietic ne-a permis — înainte de toate — dezvoltarea bazei de materii prime a industriei construcțiilor de mașini, industria metalurgică. Am primit un mare număr de mașini, utilaje și agregate precum și instalații complecte cum au fost — de pildă — cele pentru fabrica de aglomerare a minereului de la Combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej". Pentru noul centru siderurgic am primit laminorul de țevi. Toate acestea au permis creșterea continuă a producției de metal, creîndu-se astfel condițiile necesare dezvoltării industriei construcțiilor de mașini, creație a regimului de democrație populară. In ceea ce privește industria construcțiilor de mașini trebuie subliniat că această nouă ramură a industriei noastre s-a putut dezvolta nu numai fiindcă industria siderurgică a început să producă mereu mai multă fontă, oțel, laminate, ci și pentru că ajutorul Uniunii Sovietice ne-a permis să construim, să reconstruim și să lărgim o serie de întreprinderi ca: uzinele „Matyas Rakosi", „Steagul Roșu", „23 August", „Flamura Roșie", „Progresul", Uzina „23 August", de exemplu, a fost înzestrată cu sute de strunguri, raboteze, freze, mașini de găurit sovietice, de mare randament.

O însemnătate deosebită pentru progresul tehnic al industriei noastre a avut-o ajutorul tehnico-științific sovietic care a făcut ca mărețele cuceriri ale științei și tehnicii sovietice, întreaga experiență tehnico-organizatorică a U.R.S.S. să devină un bun al țării noastre, ceea ce ne permite să construim socialismul cu mijloacele și tehnica avansată a comunismului. Astfel, odată cu mașinile și utilajele importate din Uniunea Sovietică, am primit nenumărate proiecte pentru construirea de noi fabrici, de mașini moderne de înaltă productivitate, desene și proiecte tehnice, schițe de lucru și descrierea proceselor tehnologice avansate. Pe bază de documentație sovietică, la Combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu Dej" s-au construit pentru turnarea fontei benzi de turnare, iar pentru granularea zgurii o instalație centrală de granulare. Colectivul uzinei „Iosif Rangheț" a construit pe baza documentației sovietice strungul I. A. 62, Uzina „Infrățirea" a construit șepinguri cu cursa de 650 mm, uzinele „23 August" 2 macarale turn.

*

Folosind ajutorul sovietic, țara noastră a devenit în cîțiva ani o țară cu o industrie constructoare de mașini în dezvoltare, care își produce cu forțe proprii o mare cantitate de utilaj. Zadarnic au încercat imperialiștii să ne pună bețe în roate, să ne defăimeze strigînd pe toate „vocile" lor că nu vom izbuti să fabricăm la noi strunguri, tractoare, mașini. Din 1949 tînăra noastră industrie a construcțiilor de mașini a început să producă în serie utilaje moderne ca mașini universale de ascuțit, mașini de găurit și alezat, diferite tipuri de strunguri, motoare cu explozie și motoare Diesel. Incă din anul 1952 industria constructoare de mașini a căpătat un rol conducător în industria noastră, producția ei ajungînd să aibă o greutate specifică de peste 22 la sută din întreaga producție industrială.

In anii cincinalului industria noastră de mașini a asimilat și pus în fabricație peste 250 de mașini, utilaje și aparate noi mecanice și electrice de înaltă productivitate. Dintre produsele însușite și puse în fabricație de serie în anii 1951—1955 sînt de relevat: turbinele de 3000 kw, motoare Diesel și cu explozie, pînă la 1.000 c.p., cazane de aburi de mare presiune, compresoare de aer, tipuri noi de mașini-unelte, rulmenți, utilaj minier și petrolifer, tractoare cu roți și cu șenile, utilaj pentru construcții și transport. In timp ce în trecut importam 99 la sută din mașinile și utilajele necesare, acum uzinele noastre produc peste 90 la sută din mașinile necesare agriculturii, industriei ușoare și alimentare. Anul acesta industria noastră constructoare de mașini este în măsură să acopere întregul necesar de mașini și agregate pentru industria petroliferă de foraj și extracție, întregul utilaj minier, echipamentul electrotehnic și materialul feroviar și să mai creeze importante disponibilități pentru export.

Creșterea într-un ritm accelerat în cursul cincinalului a industriei construcțiilor de mașini a permis treptata înnoire și modernizare a utilajelor în multe ramuri ale industriei. O serie de fabrici și uzine construite în cursul ultimilor patru ani au fost înzestrate exclusiv cu mașini și utilaje romînești. Majoritatea întreprinderilor din metalurgia prelucrătoare și-au reînnoit în cea mai mare parte utilajul. Valoarea utilajului pe cap de muncitor în întreprinderile industriei construcțiilor de mașini a atins în 1954 un nivel de 5,4 ori mai ridicat decît în 1949; la începutul anului 1954, față de anul 1948 valoarea utilajului a fost mai mare de 4 ori în industria carboniferă, de 4 ori în industria petroliferă, de 7,3 ori în industria metalurgică, de 12,6 ori în industria electrotehnică.

Inzestrarea întreprinderilor cu mașini și utilaje moderne a permis ca, în mare măsură, muncile grele și cu un mare volum de muncă să fie mecanizate. Exemplul cel mai grăitor în această privință îl constituie industria carboniferă, unde în anul 1954 operația de înaintări în cărbune și steril era mecanizată în proporție de 80 la sută, cea de tăiere în abataj în proporție de 83,2 la sută, transportul în abataj în proporție de 70 la sută, iar transportul în subteran în proporție de 88,1 la sută. In minele noastre a fost extinsă folosirea ciocanului de abataj și a perforatorului pneumatic, ceea ce a avut drept rezultat faptul că un miner a început să extragă în 8 ore de lucru pînă la 12 tone, în timp ce cu tîrnăcopul și sfredelul nu extrăgea mai mult de jumătate de tonă cu prețul unui efort extrem de mare. Au început să fie folosite havezele precum și combina minieră „Donbas" care în U.R.S.S. dă pînă la 450 tone cărbune în 8 ore fiind deservită de numai 8 oameni și înlocuind munca a 120 mineri. Și în industria construcțiilor au fost introduse mașini și utilaje moderne cu care s-au mecanizat principalele operații grele, mecanizarea crescînd încă în anul 1953 cu 200 la sută față de 1949.

O extindere continuă o ia automatizarea. In majoritatea întreprinderilor construite în anii regimului de democrație populară procesele de producție sînt în întregime mecanizate și automatizate. Astfel, instalațiile și reglarea marelui furnal construit în anii regimului democrat-popular sînt complect automatizate. Pentru deservirea acestui furnal sînt necesari în 24 ore 42 muncitori, 2 ingineri și 3 maiștri față de 960 muncitori, 7 ingineri și 22 maiștri și șefi de echipă cîți deservesc un furnal vechi. Noua fabrică de beton de la Bicaz este de asemenea complect automatizată. In industria textilă multe din războaiele de țesut sînt automate sau semiautomate permițînd astfel ca un muncitor să poată deservi un număr de războaie de 3-5 ori mai mare ceea ce are drept rezultat o mare creștere a productivității muncii. Toate acestea arată că industria noastră socialistă se bazează pe o tehnică mereu mai înaintată.

*

Introducînd tehnica nouă, înaintată, partidul și guvernul se îngrijesc totodată de îmbunătățirea prin toate mijloacele a folosirii mașinilor și utilajului în întreprinderile noastre.

In folosirea mașinilor există încă mari rezerve ale întreprinderilor noastre industriale. Avem mașini minunate, moderne, mereu mai multe. E datoria noastră să le folosim din plin.

Tineretul nostru muncitor își poate aduce din plin aportul și în această direcție. Ridicîndu-și necontenit calificarea profesională pentru a utiliza cît mai bine mașinile, străduindu-se să aducă inovații și perfecționări la mașini, sprijinind eforturile pentru introducerea micii mecanizări, aplicînd cu entuziasm metodele rapide, intensive de lucru — tinerii din industria noastră trebuie să participe din plin la lupta pentru progresul tehnic, pentru folosirea deplină a tehnicii moderne.

Avem o industrie în plin avînt, înzestrată cu o tehnică mereu mai înaintată, cu mașini moderne. Pentru aceasta noi sîntem recunoscători partidului care ne-a condus și ne conduce în lupta pentru industrializarea socialistă a țării. Congresul al II-lea al partidului va face bilanțul mărețelor noastre realizări și va trasa căile unui nou și puternic avînt al industriei noastre în cel de al doilea cincinal. Tinerii muncitori din industrie sînt hotărîți să întîmpine prin noi și mari succese Congresul partidului iubit, făuritorul industriei noastre socialiste. Ei luptă cu însuflețire pentru îndeplinirea și depășirea primului nostru cincinal, pentru o ridicare continuă a productivității muncii și o reducere sensibilă a prețului de cost, folosind cît mai complect posibilitățile pe care le oferă tehnica nouă în întreprinderile noastre.

EM. RUCAR

Deschiderea lucrărilor conferinței miniștrilor de externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței

GENEVA 27 (Agerpres). — **La ora 16 Gmt. s-a deschis la Geneva conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai Franței, Marii Britanii, Uniunii Sovietice și Statelor Unite, convocată potrivit hotărîrii conferinței din iulie a șefilor guvernelor celor patru puteri.**

Uniunea Sovietică este reprezentată la conferință de delegația condusă de V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și Ministru al Afacerilor Externe.

Delegația Statelor Unite este condusă de secretarul de stat Dulles, delegația britanică de H. McMillan, delegația franceză de A. Pinay.

Participanții la conferință și-au ocupat locurile în sala Consiliului din Palatul Națiunilor. A. Pelt, director al secției pentru Europa a O.N.U. a salutat pe participanții la conferință, în numele secretarului general al O.N.U.

A. Pinay, care prezidează prima ședință a deschis conferința.

El a arătat că în conformitate cu directiva dată miniștrilor de șefii guvernelor celor patru puteri, pe ordinea de zi a conferinței figurează trei probleme: securitatea europeană și Germania, dezarmarea și dezvoltarea contactelor între est și vest.

Participanții la ședință au aprobat această ordine de zi, precum și procedura de lucru.

V. M. Molotov propune ca discutarea problemelor puse în fața conferinței să înceapă cu un schimb general de păreri asupra directivelor care au fost date miniștrilor Afacerilor Externe de conferința de la Geneva a șefilor guvernelor. Această propunere nu întîmpină obiecțiuni.

In cadrul primei ședințe au luat cuvîntul A. Pinay, Mac-Millan, V. M. Molotov și J. F. Dulles. Ședința a luat sfîrșit la ora 18.30 gmt. S-a hotărît ca cea de a doua ședință să aibă loc la 28 octombrie.

La propunerea lui A. Pinay, cei patru miniștri ai Afacerilor Externe au adresat președintelui Eisenhower o telegramă în care îi urează grabnică însănătoșire.

Pinay s-a reîntors la Paris

GENEVA 27 (Agerpres). — După cum anunță agenția France Presse „Situația parlamentară din Franța a apăsat din greu asupra convorbirilor de la Geneva. Cea de a doua ședință prevăzută la început în mod excepțional pentru vineri dimineața pentru a se permite lui Pinay să plece la Paris la începutul după amiezii, a fost amînată ulterior pentru ora 15. Ea se va desfășura în lipsa ministrului de externe francez, al cărui fotoliu va fi ocupat de Roland Margerie, director pentru problemele politice în Ministerul de Externe francez: Inapoierea la Geneva a lui Pinay va depinde de votul care va hotărî soarta guvernului francez".

AUTORITĂȚILE ELVEȚIENE AU REFUZAT VIZA UNOR DELEGAȚII MUNCITOREȘTI DIN R.D.G.

GENEVA 27 (Agerpres).— Corespondență specială: Sub titlul „Ospitalitatea elvețiană trebuie să fie completă în timpul conferinței", ziarul elvețian „Voix Ouvriere" scrie că autoritățile elvețiene au refuzat să acorde viza de intrare unei delegații de 15 muncitori din Republica Democrată Germană care doreau să vină la Geneva pentru a expune punctul de vedere al muncitorilor germani la conferință.

Organizarea Secretariatului Conferinței

GENEVA 27 (Agerpres).— Corespondență specială: Joi dimineață a avut loc la Casa Presei o conferință în cursul căreia șeful secretariatului general al Conferinței celor patru miniștri de Afaceri Externe, Vladimir Iacovleevici Erofeev — Uniunea Sovietică — a informat pe ziariști asupra organizării Secretariatului Conferinței.

Ca și la conferința din iulie a șefilor guvernelor celor patru puteri, secretariatul conferinței miniștrilor de Afaceri Externe funcționează pe o bază quadripartită. In urma acordului dinainte stabilit, secretariatul este condus de Vladimir Iacovleevici Erofeev, reprezentanții celorlalte puteri în Secretariatul general fiind Folein — Franța, Wright — Anglia, și More — Statele Unite.

Secretariatul este format din circa 80 de membri, puși la dispoziția sa de cele patru puteri, ca și de aparatul organizației Națiunilor Unite.

Conferința de presă a delegației sovietice

GENEVA 27 (Agerpres). — TASS transmite:

In cadrul unei conferințe de presă care a avut loc la 26 octombrie L. S. Ilicev, purtătorul de cuvînt al delegației sovietice la conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, a informat pe ziariști despre convorbirea pe care a avut-o la Berlin V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., cu W. Pieck, președintele Republicii Democrate Germane și O. Grotewohl, primul ministru al R. D. Germane. Ilicev a spus că convorbirea a vădit o deplină comunitate de vederi a guvernului U.R.S.S. și guvernului R. D. Germane în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, precum și în celelalte probleme, inclusiv problema reunificării Germaniei.

Răspunzînd la întrebarea unui corespondent, Ilicev a subliniat că ordinea problemelor care urmează să fie discutate la conferință și care sînt cuprinse în declarația făcută de V. M. Molotov pe aeroportul din Geneva, corespunde întrutotul ordinei discutării acestor probleme, adoptate de șefii guvernelor celor patru puteri în directivele către miniștrii Afacerilor Externe.

„Spiritul Genevei" trebuie respectat

Prin telefon de la trimisul nostru special

La ora cînd transmitem aceste rînduri prima ședință a conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai U.R.S.S., S.U.A.. Angliei și Franței s-a încheiat. La Casa Presei au și fost distribuite primele exemplare din textele discursurilor rostite de către Pinay, MacMillan, V. M. Molotov și Dulles.

In încăperile de la parter unde se află instalate telefoanele și telegraful, clapele teleimprimatoarelor țăcăne grăbite, iar în cabinele telefonice unele din locuri au și fost ocupate.

In diferite săli ale clădirii, în prezența sutelor de reprezentanți ai presei și radioului sosiți aici, continuă încă conferințele de presă ale purtătorilor de cuvînt care prezintă date asupra desfășurării ședinței de azi și răspund la asaltul de întrebări ale ziariștilor nerăbdători să afle noi și noi amănunte.

Desfășurarea actualei conferințe de la Geneva este fără îndoială în atenția celor mai largi cercuri ale opiniei publice mondiale. După cum se știe ea are loc pe baza Directivelor conferinței din iulie a șefilor guvernelor celor patru puteri și e menită să contribuie la găsirea celor mai nimerite soluții pentru reglementarea unor probleme importante în vederea statornicirii unei păci trainice în Europa și în întreaga lume.

Călăuzindu-se după Directivele conferinței din iulie de la Geneva, miniștrii Afacerilor Externe sînt chemați să continue lucrările începute de șefii guvernelor lor, fapt care face ca actuala conferință de la Geneva să capete o deosebită importanță. In cele cîteva zile care au precedat ședința de joi am avut prilejul să urmărim presa și să aflăm părerea unor ziariști prezenți aici. Trebuie să spunem că nu puțini sînt aceia care privesc perspectivele conferinței într-o lumină favorabilă. Cu atît mai condamnabilă apare însă poziția unor oameni politici și a unor organe de presă vest-europene și de peste ocean care au organizat o întreagă campanie de defăimare și compromitere a „spiritului Genevei". Pe această linie s-ar putea scrie pagini întregi cu privire la încercările acestora de a semăna pesimism și neîncredere, de a crea o atmosferă defavorabilă desfășurării lucrărilor actualei conferințe de la Geneva.

„Conferința de la Geneva, scrie ziarul „Ce Soir" începe sub semnul pesimismului", în timp ce „L'Aurore" afirmă: „Pufină speranță de a se reglementa cele trei puncte de pe ordinea de zi". In acest sens se încadrează de asemenea părerile emise de unii care au lansat ideea cum că puterile occidentale vor căuta să introducă în dezbaterile conferinței unele probleme ale Orientului Mijlociu, sau chestiunea regimurilor interne ale țărilor de democrație populară, probleme care după cîte se știe nu figurează și n-au nici un temei să existe pe ordinea de zi.

S-ar mai putea aminti aici și de unul din leit-motivele folosite pentru a susține că nu se va putea ajunge la un acord dat fiind deosebirile de păreri existente Faptul că aceste deosebiri există s-a putut constata și în cadrul ședinței de joi. Dar rostul conferinței e tocmai acela de a se confrunta păreri și de a se face eforturi pentru găsirea de soluții acceptabile pentru toate părțile interesate.

In acest sens nu poți să nu fii de acord cu ziarul „La Suisse" care, vorbind despre aceste deosebiri de păreri scrie pe bună dreptate: „Dacă nu ar exista dificultăți, atunci conferința nici nu ar mai fi avut loc".

Față în față însă cu părerile nerealiste despre conferință a numeroase organe de presă din occident își face tot mai mult loc părerea că există în prezent baza pentru a se adînci discuțiile și a se căuta soluțiile în problemele aflate în dezbaterile conferinței miniștrilor de externe. Este semnificativ faptul că aceste organe de presă nu pot face abstracție de voința de pace și colaborare a popoarelor lumii. Astfel, în editorialul său ziarul „La Suisse", subliniază că deși între cele două conferințe de la Geneva „spiritul Genevei" a avut de suferit, el poate fi totuși reînviorat „dacă miniștrii țin seama de faptul că dincolo de Palatul Națiunilor unde ei vor delibera, există năzuința universală de pace care-și pune speranțele în el". Iar „Gazette de Lausanne", scrie: „Ceea ce trebuie să recunoaștem este că pe acest soare de toamnă nimeni nu se simte pesimist. Nimeni nu vrea să se întoarcă la războiul rece".

„Se pare, a scris ziarul „Journale de Geneve", că un anumit progres va putea fi realizat în problema dezarmării după recentul schimb de scrisori între președintele Eisenhower și mareșalul Bulganin". In legătură cu problema germană ziarul „Tribune de Lausanne" și altele au acordat atenție articolului apărut recent în ziarul „Times" în care se pune întrebarea: „Nu ar fi oare posibil să se încheie un pact de securitate provizoriu, care nu ar exclude deloc în viitor reunificarea Germaniei?"

S-ar mai putea de asemenea adăuga aici și unele comentarii pozitive cu privire la intensificarea în ultimul timp a schimburilor culturale între Est și Vest ceea ce contribuie la întărirea speranței că se pot face progrese și mai multe, și mai mari.

Numeroase ziare vest-europene au reprodus declarațiile făcute de V. M. Molotov la Berlin și la sosirea pe aeroportul Cointrin, subliniind îndeosebi acea parte în care se arată că Uniunea Sovietică va face totul pentru a se putea ajunge la rezultate pozitive conform intereselor și aspirațiilor de pace ale popoarelor.

Acum conferința a început. De bunăseamă că ar fi greșit să facem precizări matematice. Incepînd de astăzi noi vom putea să urmărim și mai atenți desfășurarea lucrărilor, trăgînd de aici concluziile cuvenite. Această conferință este un eveniment important. Ea poate contribui în mod substanțial la slăbirea pe mai departe a încordării internaționale. Un lucru e clar. Dacă toate țările participante la conferință vor căuta să dea dovadă de bunăvoință și înțelegere reciprocă respectînd întrutotul „spiritul Genevei", există perspective reale pentru progres în soluționarea problemelor aflate în discuție.

Poziția delegației sovietice luminează puternic aceste perspective spre satisfacția cercurilor largi ale opiniei publice care salută fiecare nouă inițiativă de pace a Uniunii Sovietice.

V. CIMPEANU

Geneva, 27 octombrie 1955.

TINERETUL DE PESTE HOTARE

Apelul secretariatului F.M.T.D.

BUDAPESTA 27 (Agerpres). — M.T.I. transmite: La 10 noiembrie 1955, Federația Mondială a Tineretului Democrat (F.M.T.D.) sărbătorește cea de a 10-a aniversare a constituirii sale.

In legătură cu această dată, secretariatul F.M.T.D. a adresat tineretului lumii un apel în care se spune:

Născută în lupta împotriva fascismului, puternică prin sprijinul tineretului, Federația Mondială reunește astăzi 300 de organizații de tineret din 97 de țări și numără 85 de milioane de membri. F.M.T.D. a devenit cea mai puternică organizație de tineret care a existat vreodată.

Cei zece ani de existență ai F.M.T.D. sînt zece ani de luptă neobosită pentru menținerea păcii, împotriva primejdiei unui nou război, pentru viitorul fericit al tineretului; de luptă hotărîtă pentru unitatea tinerei generații, în apărarea și pentru extinderea drepturilor politice, culturale și sociale ale tineretului, pentru solidaritatea cu tineretul multor țări care îndură nedreptăți, pentru prietenia între tineret.

In decursul acestor zece ani s-au organizat cinci festivaluri grandioase și sute de manifestări în domeniul vieții culturale și sportive, de care tineretul nu a avut parte niciodată în trecut.

Sîntem fericiți să putem sărbători cea de a 10-a aniversare a F.M.T.D. sub semnul marilor succese ale popoarelor. Salutăm din toată inima slăbirea încordării internaționale, îndeosebi după conferința șefilor guvernelor celor patru mari puteri de la Geneva, care a deschis mari perspective cauzei păcii.

Tineri și tinere din toate țările! Vă chemăm să contribuiți la cauza întăririi păcii, la destinderea încordării internaționale, prin organizarea schimbului de delegații, de seminarii, festivaluri culturale și sportive și numeroase alte manifestări.

Vă chemăm să duceți o luptă intensă pentru interzicerea armelor de exterminare în masă, pentru folosirea pașnică a energiei atomice, pentru reducerea înarmărilor, pentru securitatea colectivă a popoarelor și pentru tratative în toate problemele internaționale.

Trebuie să obținem ca „spiritul Genevei" să triumfe în toate țările.

La 10 noiembrie — Ziua Internațională a tineretului din întreaga lume, repetăm din nou jurămîntul nostru că întreaga forță a tinereții noastre și entuziasmul inimilor noastre tinere aparține cauzei creării unității internaționale a tineretului, cauzei îmbunătățirii condițiilor lui de viață, întăririi prieteniei și solidarității.

O delegație a tineretului din R. F. Germană vizitează U.R.S.S.

MOSCOVA 27 (Agerpres). — **Răspunzînd invitației Comitetului antifascist al tineretului sovietic la 26 octombrie a sosit la Moscova o delegație de tineret din Republica Federală Germană. Din delegație fac parte muncitori, țărani, elevi și studenți, ziariști, președinți ai diferitelor organizații de tineret.**

Delegația va rămîne în Uniunea Sovietică timp de trei săptămîni pentru a lua cunoștință de condițiile de muncă, învățătură și odihnă ale tineretului sovietic.

Tineretul mexican luptă pentru independență națională

NEW YORK 27 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul mexican „El Popular" publică o declarație semnată de 20 de organizații de tineret din Mexic, în care ele chiamă tineretul mexican să se unească pentru apărarea intereselor sale, împotriva tendințelor reacționare în domeniul învățămîntului public, pentru apărarea independenței naționale, împotriva amestecului străin în treburile interne ale Mexicului.

După cum relatează ziarul „La Voz de Mexico" cel de al VII-lea Congres național al studenților din școlile tehnice a adoptat o rezoluție îndreptată împotriva amestecului Statelor Unite în problemele învățămîntului din Mexic sub pretextul acordării de „ajutor tehnic" acestei țări.

Ședința festivă de la Moscova cu prilejul centenarului lui Miciurin

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite: La 27 octombrie a avut loc la Teatrul Mare al U.R.S.S. ședința festivă a Academiei de Științe a U.R.S.S. și a Academiei unionale de științe agricole „V. I. Lenin" consacrată centenarului nașterii eminentului savant biolog sovietic I. V. Miciurin. La ședință au luat parte reprezentanți ai ministerelor, instituțiilor științifice, fruntași din agricultură.

Din prezidiu au făcut parte N. A. Bulganin, K. E. Voroșilov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, D. T. Șepilov.

Ședința festivă a fost deschisă de academicianul A. N. Nesmeianov, președintele Academiei de Științe a U.R.S.S.

Raportul „100 de ani de la nașterea eminentului om de știință — biolog I. V. Miciurin" a fost prezentat de academicianul T. D. Lîsenko.

Vizita lui U Nu în U.R.S.S.

SEVASTOPOL 27 (Agerpres).— TASS transmite: La 26 octombrie a sosit la Sevastopol, U Nu, primul ministru al Uniunii Birmane și persoanele care îl însoțesc.

Oaspeții au fost salutați cu căldură de M. G. Kuzmenko, președintele Comitetului Executiv al sovietului regional Crimeea de deputați ai oamenilor muncii.

De la aeroport oaspeții au plecat spre oraș fiind salutați cu căldură în drumul lor de mii de locuitori ai Sevastopolului.

La 26 octombrie oaspeții au vizitat monumentele istorice și culturale din Sevastopol.

Impreună cu primul ministru U Nu, la Sevastopol au sosit ziariștii birmani care se află în Uniunea Sovietică.

SEVASTOPOL 27 (Agerpres).— TASS transmite: Primul ministru U Nu și persoanele care-l însoțesc au vizitat panorama „Apărarea Sevastopolului 1854-1855". Oaspeții și-au exprimat admirația față de această minunată operă de artă.

Apoi ei au vizitat orașul, admirînd noile case de pe Prospectul Nahimov, strada Bolșaia Morskaia și strada Lenin.

In aceeași zi, primul ministru al Uniunii Birmane U Nu și persoanele care-l însoțesc au plecat pe coasta de sud a Crimeei.

PRINZUL OFERIT DE N. S. HRUȘCIOV

YALTA 27 (Agerpres).— TASS transmite: La 26 octombrie, N. S. Hrușciov a oferit un prînz în cinstea primului ministru al Uniunii Birmane, U Nu. La prînz au participat U Nu cu soția și persoanele care îl însoțesc. Din partea sovietică au participat A. I. Mikoian, A. I. Kiricenko și alte personalități oficiale sovietice.

In scopul destinderii încordării internaționale

Intîlnirea unor oameni politici și activiști pe tărîm obștesc din unele țări apusene și răsăritene

LYON 27 (Agerpres). — Corespondentul special al agenției TASS transmite: La primăria orașului Lyon a avut loc o întîlnire neoficială a unor oameni politici și activiști pe tărîm obștesc dintr-o serie de țări apusene și răsăritene prezidată de Edouard Hèrriot, președintele de onoare al Adunării Naționale Franceze. La această întîlnire au luat parte Pierre Cot și Emmanuel d'Astier de la Vigerie, deputați în Adunarea Națională Franceză; Louis Vienney, ajutor de primar al orașului Lyon; I. G. Ehrenburg, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S.; lordul Farringdon, membru al Camerei Lorzilor; sir Plummer, deputat în Camera Comunelor; Liu Nin-i, membru al Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină; Riccardo Lombardi, deputat al parlamentului italian; Oskar Lange, membru al Consiliului de stat al R.P. Polone; Dominik Gorodînski, deputat în Seimul polonez; dr. Posser, reprezentant al lui Heinemann, fost ministru al R. F. Germane.

După un schimb de păreri privind perspectivele îmbunătățirii continue a situației internaționale, participanții la conferință au adoptat următorul comunicat:

In ajunul conferinței de la Geneva a celor patru miniștri ai Afacerilor Externe, ei atrag atenția opiniei publice mondiale asupra faptului că guvernele trebuie să continue eforturile întreprinse la conferința șefilor guvernelor celor patru mari puteri din iulie a.c., în scopul destinderii încordării internaționale.

Ei recunosc că în actuala stare de lucruri, deși s-au întreprins eforturi care merită aprobare în vederea concilierii, tratativele vor fi grele și complicate și nu vor putea duce la reglementarea definitivă a tuturor problemelor litigioase. Insă ei constată că cel puțin în ce privește un punct important și anume — reducerea armamentelor și controlul asupra acestei reduceri — pozițiile s-au apropiat atît de mult încît un acord cu privire la traducerea lui în viață poate fi realizat cît de curînd.

In problema securității europene, cei patru miniștri ai Afacerilor Externe, pornind de la proiectele prezentate de o parte sau alta în cursul lunilor precedente, trebuie să ajungă la un acord care să permită să se abordeze cu o mai mare eficacitate problema unificării Germaniei.

In sfîrșit, conferința trebuie să asigure normalizarea și dezvoltarea schimbului economic între toate țările din est și vest.

Cei întruniți la Lyon își exprimă dorința ca guvernele, mergînd în întîmpinarea aspirațiilor opiniei publice mondiale, să pună capăt războiului rece și să meargă mai departe pe calea colaborării internaționale.

Parlamentul austriac a aprobat legea cu privire la neutralitatea Austriei

VIENA 27 (Agerpres).— TASS transmite textul legii cu privire la neutralitatea Austriei aprobată de parlamentul austriac în ședința din 26 octombrie:

„Articolul I.— In scopul afirmării îndelungate și permanente a independenței sale externe și inviolabilității teritoriului ei, Austria declară de bună voie neutralitatea ei permanentă.

Austria o va menține și apăra prin toate mijloacele aflate la dispoziția ei.

Pentru a asigura aceste scopuri, pe viitor Austria nu va intra în nici un fel de alianțe militare și nu va admite crearea pe teritoriul ei a unor puncte de sprijin militare ale unor state străine.

Articolul II.— Cu aplicarea acestei legi federale constituționale este însărcinat guvernul federal".

Oaspeți străini în U. R. S. S.

Pe zi ce trece, tot mai mulți oameni din toate colțurile lumii vin să viziteze Uniunea Sovietică. Nu de mult, U.R.S.S. a fost vizitată de un grup de agricultori englezi. Ei au călătorit prin Ucraina, Kuban, Leningrad, Stalingrad, Kaukaz, au fost pe teritoriile unde se desțelenesc pămînturile virgine. Obiectivul fotografic i-a surprins pe oaspeți în momentul cînd făceau un cadou președintelui colhozului kazah „Raza răsăritului", V. D. Didkovski (clișeul de sus).

A doua fotografie a fost făcută în uzina de automobile „I. V. Stalin" din Moscova, cu prilejul vizitei unui grup de turiști americani. Iată-i aici pe William Douglas, membru în Tribunalul Suprem al S.U.A. (primul din dreapta) alături de I. I. Karzov, directorul uzinei, de dl. Melon și de soții Kennedy.

Raportul lui W. Ulbricht la plenara C. C. al P. S. U. G.

BERLIN 27 (Agerpres). — A.D.N. transmite raportul prezentat de Walter Ulbricht, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, la cea de a 25-a plenară a Comitetului Central al P.S.U.G.

Expunînd poziția principală a R. D. Germane față de conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe și în problema unificării Germaniei, Ulbricht a spus că Republica Democrată Germană consideră că sarcina celor patru puteri, care au o mare răspundere pentru soluționarea problemei germane, este să creeze premizele unificării Germaniei.

Dacă conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe va dori să creeze anumite premize pentru unificare, în acest caz ar fi necesar să fie ascultate delegația guvernamentală a Republicii Democrate Germane și cea a Republicii Federale Germane. Dacă însă guvernul de la Bonn va refuza aceasta întrucît în urma acordurilor de la Paris el a cedat anumitor puteri străine dreptul de a duce tratative cu privire la unificare, Republica Democrată Germană, ca stat suveran, este gata să reprezinte singură la conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe interesele naționale ale poporului german.

Republica Democrată Germană este pentru apropiere între cele două state germane existente și pentru colaborare între cele două guverne.

Vorbind despre măsurile care trebuie luate în prezent, Ulbricht a spus: In primul rînd, trebuie să se realizeze un acord între cele două grupări militare din Europa și să se creeze un sistem de securitate colectivă, să se realizeze acordul cu privire la dezarmare, să se ia măsuri în scopul apropierii celor două state germane la care sperăm că va contribui conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe, să se realizeze colaborarea între cele două guverne, de natură să ducă la un acord asupra pregătirilor în vederea unificării Germaniei. In legătură cu aceasta, trebuie să fie apărate realizările R. D. Germane. Lucrul cel mai important este lichidarea pericolului militarist și a politicii revanșarde în Germania occidentală. Germania trebuie să fie liberă de orice acorduri militare.

Dezbateri animate în Adunarea Națională franceză

Guvernul francez a cerut din nou vot de încredere

PARIS 27 (Agerpres). — In noaptea de 26 spre 27 octombrie au continuat în Adunarea Națională Franceză dezbaterile pe marginea politicii generale a guvernului în legătură cu interpelările deputatului comunist Duclos și ale deputatului socialist Pineau.

Dezbaterile s-au desfășurat într-o atmosferă animată, dînd naștere, după cum relatează corespondentul agenției France Presse, la numeroase „incidente" și atacuri împotriva politicii guvernamentale.

La deschiderea ședinței de noapte a luat cuvîntul deputatul progresist Gilbert de Chambrun, care a condamnat politica guvernului în problema saareză. De Chambrun a arătat că guvernul a urmărit să instituie dominația monopolurilor franceze în Saar, renunțînd în schimb la despăgubirile de război pe care urma să le primească Franța de la Germania. „Acum, este însă limpede — a spus deputatul — că toți cei care au ratificat acordurile de la Paris considerînd că în felul acesta problema saareză va fi rezolvată în interesul lor, s-au înșelat..."

A vorbit apoi deputatul Raymond Mondon, aparținînd grupului „Acțiunea republicanilor sociali" (A.R.S.), care a criticat de asemenea politica guvernului în Saar.

Deputatul Henri Meck, din grupul „republicanilor populari", s-a dedat la afirmații calomnioase și provocatoare la adresa partidului comunist în ce privește politica partidului în Saar. Luînd cuvîntul, Jacques Duclos, președintele grupului parlamentar comunist a subliniat continuitatea liniei politice a partidului în această problemă. „Incă din 1947 — a spus Duclos — comuniștii au protestat împotriva renunțării de către guvernul francez la reparațiile de război din partea Germaniei în schimbul blidului de linte pe care-l reprezintă Saarul".

A luat apoi cuvîntul primul ministru Faure, care a prezentat un istoric al problemelor financiare și economice ce au stat în fața actualei Adunări Naționale. Faure a recunoscut starea precară a economiei franceze.

După cuvîntarea primului ministru Faure, s-a dat citire celor trei moțiuni depuse de reprezentanții diferitelor grupuri parlamentare. Grupul deputaților radicali a prezentat o moțiune prin care „ia act de politica guvernului". Grupul deputaților socialiști condamnă politica guvernului și refuză să acorde guvernului încrederea în legătură cu politica sa viitoare. Grupul parlamentar comunist a depus de asemenea o moțiune refuzînd încrederea în guvern.

După o scurtă ședință s-a trecut la votarea asupra priorității discutării acestor moțiuni. Prima a fost pusă la vot moțiunea grupului radical. Ea a fost respinsă cu 303 voturi contra 275. Adunarea Națională a hotărît cu 289 voturi contra 286 să înceapă discutarea moțiunii grupului socialist. Primul ministru Faure a anunțat atunci că guvernul pune chestiunea de încredere în ce privește adoptarea moțiunii grupului radical, sprijinită de guvern, și respingerea moțiunii de neîncredere prezentată de deputații socialiști. Votul de încredere va avea loc în dimineața zilei de 28 octombrie.

Agențiile de presă comunică:

ROMA. — Marele Consiliu (parlamentul) Republicii San Marino a reales în funcția de secretar de stat pentru Afacerile Externe pe socialistul Gino Giacomini; în funcția de secretar de stat pentru Afacerile Interne, a fost ales comunistul Domenico Morganti.

ASUNCION. — Agenția United Press anunță că la 26 octombrie a intrat în vigoare în Paraguay, legea pentru „reprimarea comunismului".

NICOSIA. — Agenția France Presse anunță că în Cipru continuă incidentele între trupele britanice și populație. In cursul unei manifestații, la 26 octombrie au fost lansate manifeste antibritanice. Poliția, ajutată de detașamente armate britanice, a atacat pe manifestanți și a făcut uz de gaze lacrimogene. Intr-un mesaj adresat populației cipriote, John Harding, noul guvernator general britanic a anunțat interzicerea oricăror reuniuni și manifestații cu prilejul sărbătorii naționale a Greciei de la 28 octombrie și a sărbătorii naționale a Turciei la 29 octombrie.

PHENIAN. — După cum anunță Agenția Centrală Telegrafică Coreeană, retragerea din Coreea a celor șase divizii de voluntari chinezi s-a terminat. La 26 octombrie, prin punctul de frontieră Sinciju a trecut spre China ultimul tren cu voluntari chinezi.

BAKU. — La 26 octombrie a avut loc la Filarmonica de stat din Baku ultimul concert dat de pianista romînă Silvia Șerbescu, care a sosit în capitala Azerbaidjanului cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice. Pianista a interpretat cu mare succes lucrări de compozitori romîni, clasici ruși și de compozitori din alte țări.

MOSCOVA. — La sesiunea secției de științe istorice, precum și la secțiile științifice ale Institutelor de istorie: orientalistică și slavistică ale Academiei de Științe a U.R.S.S., consacrate celei de a 50-a aniversări a primei revoluții ruse, participă un mare număr de oameni de știință din străinătate. Programul ședinței jubiliare a Institutului de istorie, cuprinde printre altele, referatul „Revoluția rusă și avîntul mișcării țărănești din anii 1905—1907", de acad. Mihail Roller.

CAIRO. La 26 octombrie a avut loc la Opera din Cairo primul spectacol al Ansamblului de cîntece și dansuri al Casei de Cultură din București. Spectacolul s-a bucurat de un deosebit succes.

NEW YORK. Joi a avut loc cea de a treia ședință a Adunării Generale O.N.U. consacrată alegerii celui de al treilea membru nepermanent în Consiliul de Securitate.

Delegatul britanic Dixon a propus amînarea alegerilor pentru data de 7 Noiembrie. Alegerile au fost amînate.

Spectacolele de azi

TEATRE: BOEMA — Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.; CASA CU TREI FETE — Teatrul de stat de operetă; CITADELA SFARIMATA — Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Studio); NUNTA LUI KRECINSKI — Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala C.C.S.); DON CARLOS — Teatrul Municipal; DE PARTEA CEALALTA — Teatrul Armatei (sala Magheru); MINCINOSUL — Studioul actorului de film „C. Nottara" (sala Libertatea); ANI DE PRIBEGIE — Teatrul Tineretului; CALATORIE PE NOTE — Ansamblul de Estradă al R.P.R.; ARENA CURAJULUI — Circul de stat.

CINEMATOGRAFE: ROMEO ȘI JULIETTA — Patria, București, Infrățirea între popoare, 1 Mai; ARLBERG-EXPRES și BUCUREȘTI ORAȘ INFLORIT — Magheru, Elena Pavel; SOLDATUL IVAN BROVKIN și LACATUL MINUNE — Republica; FANTOMELE PARASESC PISCURILE — I. C. Frimu, Flacăra, N. Bălcescu; CRAINQUEBILLE — Filimon Sîrbu, Lumina, Miorița, Libertății; INDONEZIA — Maxim Gorki; ACTUALITATEA IN IMAGINI, TIRGUL INTERNAȚIONAL DIN DAMASC, MECIUL R.P.R.—BELGIA, ZIUA AVIAȚIEI, LACATUL MINUNE — Timpuri Noi; PRINȚESA MARY — Central, Gh. Doja; CADEREA EMIRATULUI — Victoria, Al. Sahia; CADAVRUL VIU — Tineretului; SUB STEAUA FRIGIANA — Al. Popov; O NOAPTE DE AMINTIRI — 8 Martie; BUN VENIT D-LE MARSHALL — Vasile Roaită, T. Vladimirescu, M. Eminescu; ALTURA — Cultural; ORDINUL ANNA — Unirea; FRONA — C. David; NU DEPARTE DE VARȘOVIA — Arta; VASSA JELEZNOVA — Munca; NECUNOSCUTA DIN TAXI — Carpați; NUNTA — Moșilor; MELODIA PIERDUTA — 23 August, Volga; LUMINA FARULUI — Donca Simo; PUTEREA DRAGOSTEI — Ilie Pintilie, Boleslaw Bierut; IN ZORI DE ZI — Popular; CAI ALBASTRE — 8 Mai; RAPSODIA CAUCAZIANA — Rahova; TAUNUL — Gh. Coșbuc; NE-AM INTILNIT UNDEVA — Olga Bancic; O AVENTURA PE COASTA ATLANTICULUI — Aurel Vlaicu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52